73STE JAARGANG No. 9651 DINSDAG 23 OKTOBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jensen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23350. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

CHROESTSJEF: Bij oorlog niets te winnen

Wet tot DEMOCRATISERING van opperste Sovjet in voorbereiding

Russische oorlogsschepen in Poolse haven Gdynia voor anker

Poolse studenten eisen vrijlating primaat Wyszynski

Moskou. — De eerste secretaris van de Russische communistische partij, Chroestsjef, heeft gisteravond tegen een Italiaanse afvaardiging, die zich in Moskou bevindt, gezegd, dat er in Rusland een nieuwe wet wordt opgesteld tot democratisering en wijziging van de taken van de Opperste Sowjet, het Russische parlement, — aldus is van Italiaanse zijde te Moskou vernomen.

Chroestsjef onderhield zich meer dan twee uren met de Italiaanse delegatie.

Van Italiaanse zijde werd vernomen dat hij in antwoord op vragen had gezegd, dat de dé-Stalinisatie in afgelegen delen van Rusland op enig verzet was gestuit, maar niet in de grote steden. Chroestsjef deelde de delegatie mede, dat Rusland bereid is een internationale overeenkomst te sluiten, die het nemen van proeven met kernwapens verbiedt. Hij voegde hieraan toe: „Rusland heeft absoluut niets bij een oorlog te winnen, doch ook andere landen kunnen er niet veel beter van worden. Men beschuldigt ons". — aldus Chroestsjef — „dat wij de gehele wereld willen veroveren en ik zou geen communist zijn als ik niet de wens koesterde dat de arbeidende klasse overal de macht in handen krijgt. Maar er is slechts één oorlog, die wij aanvaarden, namelijk de ideologische worsteling, de botsing der beginselen" — aldus Chroestsjef.

Radio Boeda-Pest heeft gemeld dat het Hongaarse volk met grote voldoening kennis nam van de verkiezing van Gomulka in Polen. De zender meldde verder dat studenten van de universiteit van Boeda-Pest een motie aannamen, waarin zij zich solidair verklaarden met het Poolse volk. De studenten eisen dat oud-premier Imre Nagy in Hongarije weer aan de macht zal komen.

Nagy werd in 1955 ontslagen als premier op de beschuldiging rechtse afwijkingen te hebben. Hij werd in augustus 1956 weer in ere hersteld en onlangs opnieuw toegelaten tot de communistische partij, doch heeft geen invloedrijke functie.

Van gewoonlijk betrouwbare zijde werd te Warschau gisteravond vernomen dat het politieke bureau van de Poolse communistische partij de toekomst van maarschalk Rossokowsky besprak. Hij zou volgens onbevestigde geruchten naar Moskou zijn gegaan. Men meent dat hij voorlopig nog in functie zal blijven. Dit zou een compromis zijn tussen de Polen en Chroestsjef.

De Poolse strijdkrachten, de politie en de binnenlandse veiligheidsdienst hebben zich gisteravond achter Gomulka geschaard en hem hun steun toegezegd.

Op een bijeenkomst in de polytechnische school te Warschau, waaraan studenten en arbeiders deelnamen, is een resolutie aangenomen, waarin de vrijlating van primaat Wyszynski van Polen wordt geëist.

De binnenlandse dienst van radio-Moskou noch de buitenlandse dienst van het Russische persbureau Tass maakten gisteren melding van de verkiezing van Gomulka en zijn aanhangers in het politbureau van Polen en van de nederlaag van Rokossovsky. Radio-Moskou riep enkele uittreksels om van een bericht in het partij-orgaan „Prawda", waarin louter het communiqué werd aangehaald over het verloop van de vergadering van het Poolse centrale partijcomité van zaterdag.

Het officiële orgaan van de Amerikaanse communisten, de te New York verschijnende „Daily Worker", verdedigde in een hoofdartikel het stelling nemen der Poolse communistische partij tegen de inmenging van Rusland en noemde de terugkeer van Gomulka „een handhaving van het recht en van de socialistische beginselen". Gomulka — aldus het blad — was de voorvechter van het onafhankelijke Poolse pad naar het socialisme.

Het onafhankelijke Parijse dagblad „France-Soir" schreef, dat de „absolute overwinning" van de Poolse communistische leiders tijdens de weekwisseling zou kunnen leiden tot een politieke omwenteling in Moskou zelf. Gomulka, de „Poolse Tito", is de baas in Polen geworden en deze uitdaging aan het Kremlin zou vele gevolgen hebben in het Oosten als het Westen.

Deze gevolgen zouden volgens het blad kunnen zijn:

1) een verergering van de geschillen in Moskou. Het was voorlopig niet te voorzien, of het Kremlin zich bij de toestand zal neerleggen of op de Poolse uitdaging reageren met militaire of economische druk;

2) de weg naar een nationaal communisme is thans wijder open, vooral in Hongarije, waar Imre Nagy als de Hongaarse Gomulka zou kunnen verrijzen;

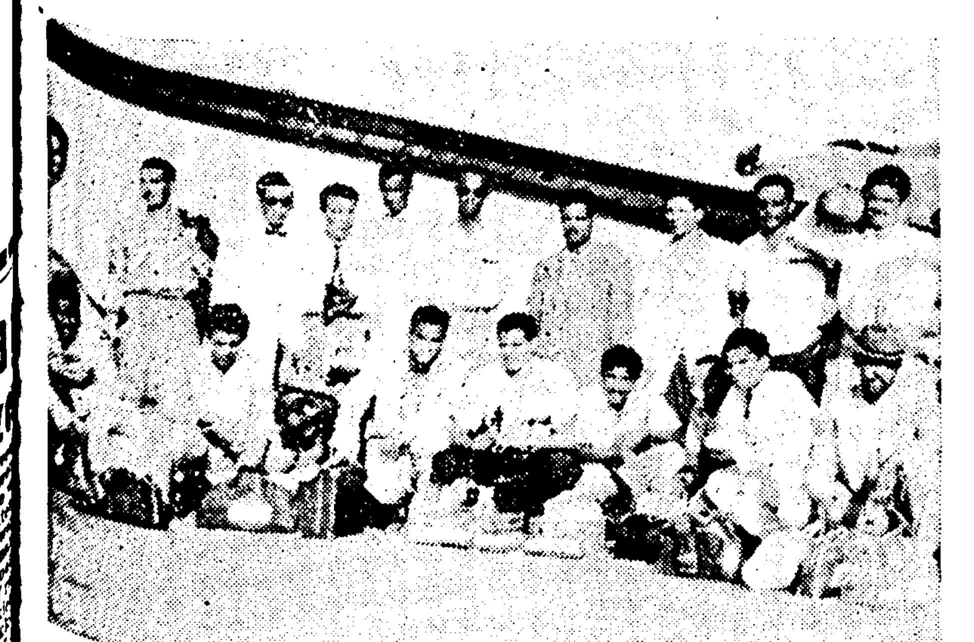
3) Polen zal economische hulp der Werterse mogendheden nodig hebben.

Het dagblad „Paris Press" verklaarde, dat de Polen 17 jaar gewacht hebben om zich te wreken voor de „Dolkstoot in de rug", toen Stalin in 1939 Polen binnenviel.

De communistische Oostduitse minister van justitie, Hilde Benjamin, heeft toegegeven, dat er gevallen geweest zijn van „fysieke druk op gevangenen, doch de schuldigen waren steeds streng gestraft. De minister sprak zich

(Vervolg naar pag. 6)

R.C.A. hoogst voldaan terug uit Suriname

Oranjestad. — Hoogst voldaan keerde het uit twintig man bestaande team van RCA gisteren uit Suriname terug, waar werd deelgenomen aan het drielanden tournooi, georganiseerd door de Surinaamse voetbalverenigingen Transvaal en Robin Hood.

Een van de leiders van het team, de heer Calisto Gonzalez vertelde ons dat alle deelnemers enthousiast zijn over de gastvrije ontvangst in Suriname en de uitstekende organisatie van het tournooi. De behandeling en verzorging in pension Centraal van Mevrouw Samson liet niets te wensen over en voor allen blijft deze reis onvergetelijk.

Wat de sportieve resultaten betreft was men niet ontevreden. Van de vier gespeelde wedstrijden werden er twee gewonnen. Een handicap noemde de heer Gonzalez de warmte. „Wij hebben onze passaatwind daar erg gemist", terwijl de grasbanen voor de spelers ook moeilijkheden opleverden. Tijdens de laatste wedstrijd heeft een der jongere spelers B. Gonzalez zijn pink gebroken, maar overigens verkeerden allen in de beste welstand.

Ondanks het uur van aankomst (vier uur in de middag) waren toch heel wat bestuursleden en familieleden naar het vliegveld gekomen om de spelers te ontvangen. Allen zagen er opgewekt uit en het gezelschap bracht een menigte zangvogels mee als souvenirs aan deze reis naar Suriname.

Leden van „Gezelligheid" gaan naar machinegestamp van electrische Centrale luisteren

Willemstad. — De meeste leden van club „De Gezelligheid" hebben zich blijkens de uitslag van de enquête, die onder hen gehouden werd, uitgesproken voor de bouw van de nieuwe club op het Riffort.

Thans rijst echter de vraag, of de electrische centrale van de O.G.E.M. met zijn machine-gestamp wel een geëigende omgeving vormt voor een club van standing, als „De Gezelligheid" is. Verschillende leden zijn van opvatting, dat men met dit inconvenient onvoldoende rekening heeft gehouden.

Daar het bestuur geen enkel risico wil nemen, heeft het de leden morgenochtend om 9 uur uitgenodigd, bij dè elektrische centrale de situatie eens te komen opnemen. Alle machines zullen op volle toeren draaien, en de heren kunnen dus zelf controleren welk effect al dat lawaai zal hebben op een club, die daar in de nabijheid zal verrijzen.

Minister BOOI hedenmiddag naar Caracas

Willemstad. — De R.V.D. bericht ons, dat hedenmiddag om 1 uur minister A. E. Booi naar Caracas vertrekt in verband met de opening van het Nederlands Antilliaanse Touristenbureau in de Venezolaanse hoofdstad. Minister Booi zal de Antilliaanse regering vertegenwoordigen in de hoedanigheid van minister van Economische Zaken ad interim.

Zoals men weet zijn de heren Kroon en Ph. Evertsz reeds eerder naar Venezuela vertrokken.

Tschumie terug op Curacao

Willemstad. — De bekende Curaçaose havenarbeiders-leider Tschumie, die enige tijd geleden een studiereis naar Nederland maakte, is gisteravond met de „Telamon" van de K.N.S.M. op Curaçao teruggekeerd.

De heer Tschumie zeide zeer tevreden te zijn over wat hij in Nederland had gezien, en over de steun die hij speciaal van de K.A.B. had ondervonden.

Jackpots geforceerd

Willemstad. — Bij de recherche is aangifte gedaan van het feit, dat in de nacht van zondag onbevoegde(n) zich toegang heeft (hebben) verschaft tot het lokaal van een bar aan de F. D. Rooseveltweg. Enkele jackpots, die erin stonden, werden geforceerd en een bedrag van ƒ 60,— à ƒ 70,— werd weggenomen.

Zes maanden geëist in aanrijdingszaak

Willemstad. — Vanmorgen behandelde het Hof van Justitie de zaak tegen I.J.D., die in eerste instantie werd veroordeeld tot 6 weken gevangenisstraf en 5 jaar ontzegging van de rijbevoegdheid wegens o.m. het aanrijden van een politie-agent op de Schottegatweg. In hoger beroep eiste de procureur-generaal vandaag 6 maanden gevangenisstraf en ontzegging van de rijbevoegdheid voor de tijd van 10 jaar. De verdediger, mr D. S. Jessurun Cardozo, pleitte voor de oplegging van een strafmaat ten hoogste gelijk aan de in eerste instantie opgelegde.

Zoals wij reeds meldden, arriveerde dezer dagen mevr. Steensma, de echtgenote van de nieuwe K.L.M.-directeur in het Caraibische gebied, op Curaçao. Van links naar rechts: de heer Dubourcq, mevr. Steensma, een zoon de familie Steensma, mevr. Dubourcq, een zoon van de familie Steensma, de heer Steensma.

REGERINGSVERKLARING Dr. DREES:

STREVEN naar zuivere toepassing van het STATUUT met de West

Nieuwe Nederlandse moeilijkheden op economisch en monetair gebied

's-Gravenhage. — In de vandaag gehouden vergadering van de Tweede Kamer der Staten Generaal heeft minister-president dr. Drees de regeringsverklaring afgelegd. Hij zeide hierin over de Overzeese Rijksdelen „In de verhouding tot Suriname en de Nederlandse Antillen zal de regering, samenwerkende met de regeringen van deze gebieden, streven naar een zo zuiver mogelijke toepassing van de beginselen van het Statuut.

De regering staat open voor overleg met de landsregeringen van beide rijksdelen omtrent de mogelijkheden van een verdere economische ontwikkeling. De voor Suriname reeds overeengekomen plannen worden geleidelijk tot uitvoering gebracht. Voor de Antillen, waar de omstandigheden belangrijk verschillen, zal met de landsregering omtrent een verdere economische ontwikkeling overleg worden gepleegd, waarbij in de eerste plaats aan het verlenen van technische bijstand wordt gedacht".

Aan het slot van de regeringsverklaring zeide dr Drees o.a.: „Ons volk wordt, temidden van een verheugende ontwikkeling van de produktie en werkgelegenheid, geconfronteerd met nieuwe moeilijkheden op economisch en monetair gebied.

De regering is echter overtuigd, dat het die zal weten te overwinnen, zoals het ~~het hoofd heeft weten te~~ bieden aan de gevolgen van de oorlog, van de breuk met Indonesië, van de watersnood en van de ongunstige internationale ontwikkelingen. Daartoe is echter een mate van samenwerking vereist, die op het ogenblik moeilijker schijnt te verkrijgen, dan op andere tijdstippen het geval is geweest. De lange duur van de kabinetsformatie was in dit opzicht een waarschuwing. In de loop van een parlementaire periode is in de regel echter een grotere eensgezindheid mogelijk gebleken, dan het verloop van de formatie deed verwachten. Ik vertrouw, dat dit ook thans het geval zal zijn, dat een goede samenwerking in het kabinet ~~en tussen het Kabinet en de Staten~~ Generaal kan worden verkregen en dat dit bevorderlijk zal zijn voor het vertrouwen van ons volk in de te nemen beslissingen".

De situatie van de heer Van Maasdijk

De heer Van Maasdijk heeft zich als Kamerheer van H. M. de Koningin in een onhoudbare situatie gewerkt of laten werken, aldus het Nederlandse dagblad „De Tijd". Hij heeft de situatie nog verergerd door een volkomen ongerechtvaardigde aanval op de vroegere minister van buitenlandse zaken mr. Beyen, die hij in een persartikel ten onrechte verwijt op eigen gelegenheid de moeilijkheden aan het Hof in een vertrouwelijke persconferentie met hoofdredacteuren te diepgaand te hebben behandeld. Er staan voor de heer Van Maasdijk naar onze mening thans drie mogelijkheden open. Uit eigen beweging ontslag nemen uit zijn functie, ontslagen worden of aanblijven. In het laatste geval zou zijn optreden min of meer officieel worden gesanctioneerd en als de tweede mogelijkheid te lang op zich zou laten wachten, zou diezelfde indruk te diep wortel kunnen schieten in de publieke opinie, hetgeen ons óók bijzonder ongewenst lijkt.

Het meer dan onhandig optreden van de heer Van Maasdijk moge intussen niet de aandacht afleiden van de bronnen, waaruit de vroegere verhalen over de moeilijkheden in Soestdijk zijn voortgekomen. Het terrein, dat in aanmerking komt voor een diepgaand onderzoek door de regering, is veel wijder dan het incident met de Sunday Pictorial. De „onthullingen" van dit zondagsblad waren immers slechts een reactie op de voorafgaande uit andere bronnen.

Britse vice-consul op Curacao erkend

's-Gravenhage. — Ingevolge koninklijke machtiging is de heer John James Sinclair erkend en toegelaten op voet van vreemdeling als vice-consul van Groot Britannië te Willemstad.

Gerharts biedt ontslag aan als Statenlid

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft de heer L. D. Gerharts zijn ontslag als Statenlid voor Bonaire bij Z. Exc. de Gouverneur ingediend.

De heer Gerharts zal in de Staten worden opgevolgd door de heer Sintjago, die wegens het behalen van de meeste voorkeurstemmen bij de laatste verkiezingen voor deze functie het eerst in aanmerking komt.

Zoals bekend, is de heer Sintiago lid van de P. P. B. (Partij Booi), welke partij bij de laatste verkiezingen met de U.N.I. (partij Gerharts) een eenheidsfront vormde.

Onderzoek naar publikaties in „Sunday Pictorial"

Den Haag. — Op last van de minister-president, dr. Drees, wordt momenteel een onderzoek ingesteld naar de achtergronden van de opzienbarende publikatie over de kwestie-Soestdijk in de „Sunday Pictorial" van 14 oktober. Het schijnt niet in de bedoeling te liggen dat de resultaten van dit onderzoek openbaar zullen worden.

Intussen weet „Het Parool" te melden dat het goede redenen heeft om aan te nemen dat de rijksrechercheur H. Medema is belast met dit onderzoek. Het voegt er aan toe, dat verwacht wordt dat het onderzoek op zo korte termijn kan worden afgerond, dat de ministerraad reeds in zijn vergadering van maandag j.l., over een rapport kon beschikken. Er zouden redenen zijn om aan te nemen dat de ministerraad zich diepgaand zou bezighouden met de gevolgen van de door mr. dr. I. G. van Maasdijk aan de verslaggever van de Sunday Pictorial gegeven lift.

Fransen onderschepten vliegtuig

VIJF LEIDERS van Algerijnse opstandelingen gearresteerd

TUNESISCHE regering riep ambassadeur uit PARIJS terug

Algiers. — De Franse luchtmacht onderschepte boven de Middellandse Zee het speciale vliegtuig met vijf leiders van de Algerijnse opstandelingen, dat onder weg was van Rabat naar Tunis, en slaagde er in dit vliegtuig te dwingen op het vliegveld van Algiers te landen. De vijf leiders werden gearresteerd en overgebracht naar Algiers.

Een dezer vijf, Ahmed Bemballa, wordt beschouwd als de grote man van de Algerijnse opstand.

De ambassadeurs van Tunesië te Washington en Londen is opgedragen de aandacht te vestigen van de Amerikaanse en Britse regeringen op de toestand die ontstaan is door de arrestatie der vijf leiders van het Algerijnse Nationale Bevrijdingsfront. De Tunesische regering zal haar ambassadeur te Parijs terugroepen — aldus is van Tunesische regeringszijde medegedeeld. De conferentie te Tunis, van de sultan van Marokko en de premier van Tunis over de vorming van een Noord-Afrikaans blok, waaraan deze vijf leiders kennelijk zouden deelnemen, dreigt een oorlogsconferentie te worden — aldus de staat-secretaris van voorlichting te Tunis.

De gevangenneming wekte in Tunesische en Marokkaanse kringen grote verbazing, aldus is uit Tunis gemeld. Zij verstoort namelijk de plannen voor een week van besprekingen, die de Marokkaanse sultan Sidi Mohammed Ben Joessef met Tunesische leiders had willen vie- Tunesische leiders had willen voeren.

Uit welingelichte kringen wordt vernomen dat de sultan thans het voornemen heeft spoedig naar Rabat terug te keren.

De bitterheid, die algemeen gevoeld wordt over het arresteren van vijf Algerijnse leiders door de Fransen, noodzaakte de politie in Tunis te patrouilleren. Arbeiders en winkeliers zijn in staking gegaan; in de Arabische wijk van de stad rijden geen trams en in de Europese wijk zijn alle voedselwinkels gesloten.

Ook in Casablanca stopten de dokwerkers, de arbeiders van de openbare transportbedrijven, fabrieksarbeiders en de marktventers hun arbeid.

De Sultan van Marokko, die in Tunis was voor besprekingen met de Tunesische leiders van de Algerijnse leiders, zou zo verontwaardigd zijn over het onderscheppen van het vliegtuig, dat hij besloten heeft naar Rabat terug te keren en schijnbaar de Italiaanse regering verzocht heeft hem een oorlogsschip of vliegtuig ter beschikking te stellen, omdat hij geen behoefte voelt in een Frans vliegtuig de terugreis te maken.

De vijf Algerijnse leiders maakten de reis in een Frans vliegtuig toen Franse straaljagers te toestel opvingen en dwongen nabij Algiers te landen. Zij werden met handboeien om van het vliegveld weggeleid.

De Marokkaanse premier en minister van buitenlandse zaken Si Bekkai en Ahmed Valfrej, zijn vandaag naar Parijs vertrokken, waar het Franse kabinet in speciale zitting bijeen is, teneinde de arrestatie der Algerijnse leiders te bespreken.

Ook Robert Lacoste, de Franse minister met standplaats Algiers, is naar de Franse hoofdstad vertrokken.

De Marokkaanse sultan heeft het voornemen vandaag een officieel bezoek te brengen aan de Bey van Tunis. Er zijn momenteel tal van Noordafrikaanse leiders in Tunis teneinde deel te nemen aan een door de Mohammedanen georganiseerde vredesconferentie, maar zoals gezegd heeft een autoriteit van de Tunesische regering gezegd, dat het er naar uitziet, dat deze vredesconferentie een oorlogsconferentie wordt.

— De politie maakte gebruik van brandspuiten om demonstranten te verspreiden, die onder het schreeuwen van leuzen voor de onafhankelijkheid van Algerije door de straten van Tunis trokken.

In Oujda, in Oost-Marokko, dwongen demonstranten Mohamedaanse en Europese winkeliers hun zaken te sluiten.

Tunesische troepen hebben de Franse ambassade in Tunis omsingeld en beletten iedereen het gebouw te naderen. Op verschillende punten in de stad zijn gewapende militaire opgesteld.

Curom houdt ledenvergadering

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de Curom volgende maand haar leden voor een algemene jaarvergadering bijeenroepen. Zoals bekend heeft de Curaçaose Radio Vereniging gedurende vele jaren geen ledenvergadering meer gehouden.

Nieuwe „Statendam" in maart te Curacao

Rotterdam. — De directie van de Holland-Amerikalijn deelt mede, dat de eerste reis van de nieuwe 23.000 tons „Statendam" is vastgesteld op 6 februari van Rotterdam naar New York, waar enige dagen een aantal ontvangsten van autoriteiten en relaties aan boord zal worden gegeven.

Daarna worden van New York uit enige cruises naar de Middelamerikaanse wateren gemaakt; van 23 februari t/m 12 maart is er een zetiendaagse cruise met o.a. San Juan (Portorico), La Guaira (Venezuela), Curaçao, Cristobal (Panama), San Blas, Port au Prince (Haiti), Kingston (Jamaica) en Havana (Cuba) als aanloophavens. Daarna van 16 tot en met 27 maart een elfdaagse cruise met als aanloophavens St Thomas, Martinique, Barbados, Trinidad en Santa Lucia en tenslotte van 29 maart t/m 13 april een vijftiendaagse cruise via Martinique, Barbados, La Guaira, Curaçao, Kingston en Havana. Daarna vertrekt het schip op 16 april uit New York en komt 24 april in Rotterdam aan om vervolgens te gaan varen in de regelmatige trans-Atlantische dienst.

Jaarverslag Curacaose Bank over 1955

Minder werknemers, maar grotere productie bij LAGO OIL ARUBA

Omzet C.P.N. steeg met 25%

Willemstad. — In het verslagjaar 1955 vervolgt de directie van de Curaçaose Bank o.m.: De bedrijvigheid van de Lago Oil & Transport Co. Ltd Aruba vormde als steeds de belangrijkste bron van welvaart voor Aruba. Evenals in het vorige verslagjaar liep het aantal werknemers in dienst bij dit bedrijf terug. Per 31 december 1955 bedroeg dit aantal 6411, tegen 6638 in 1954. De vermindering is een gevolg van de afvloeiing van buitenlandse arbeidskrachten. Van de genoemde 6411 werknemers bezaten 4661 de Nederlandse nationaliteit; hiervan waren 3079 van Aruba afkomstig (vorig jaar 2961). In 1955 bedroeg het totaal bedrag der lonen en salarissen ƒ 47.900.000,— tegen ƒ 52.400.000,— in 1954. In het eerste bedrag is de kerstbonus niet inbegrepen. In het laatste was een zeer aanzienlijk bedrag aan zg. „lay off allowances" begrepen. De produktie was in dit verslagjaar groter dan in het vorige jaar en wel in 1955: 158.267.347 barrels, tegen 149.036.744 in 1954.

De produktiecijfers over 1955 en 1954 gespecificeerd naar de verschillende produkten en uitgedrukt in aantallen vaten (van 42 U.S. gallons) zijn als volgt:

	1955	1954
vliegtuigbenzine	2.723.024	3.098.458
benzine voor motoren	15.001.432	21.438.280
geraffineerde olie en tractorbrandstof	17.984.361	15.688.737
export gasolie	13.462.917	11.129.052
dieselolie voor schepen	11.914.434	11.640.082
zware dieselolie	95.740.120	84.126.005
stookolie voor fabrieken	1.346.352	1.687.790
asfalt *	9.040**)	87.304
smeeroliefractie	2.607	4.190
zwavelzuur	22.799	21.510
propaangas	78.341	124.336
	158.267.347	149.036.744

*) In 1955 werd geen asfalt geproduceerd. **) Voorraadsverlies.

Door nieuw- en bijbouw werd in het verslagjaar aan het bedrijf toegevoegd:
aan dienstgebouwen pl.m. 19.000 sq. feet
aan scholen pl.m. 10.000 sq. feet

Voorts werden nog gebouwd 5 opslagtanks, een nieuwe 755 ft. lange vingerpier voor oceaantankers en een nieuwe stoomgenerator; daartegenover werden verschillende gebouwen en installaties afgebroken.

De kapitaalsinvesteringen bedroegen in 1955 ƒ 12.170.000, tegen ƒ 21.000.000,— in 1954.

N.V. Arend Petroleum Maatschappij

Gedurende het verslagjaar werd de installatie uitsluitend gebruikt voor de opslag van olie. Aangevoerd werden 8.314.781 barrels olie (1954: 6.709.629), terwijl de uitslag 8.254.029 bedroeg (1954: 6.736.874).

Per 31 december 1955 bedroeg het aantal werknemers 101, tegen 85 in 1954. Van deze 101 waren 76 van Aruba afkomstig.

Aan salarissen en lonen werd in 1955 ƒ 599.033,11 uitbetaald, tegen ƒ 537.089,14 in 1954.

N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst, Curaçao

De totale omzet van dit bedrijf is gedurende het jaar 1955 met 25% gestegen; deze stijging is hoofdzakelijk te danken aan de sterk verhoogde aktiviteit van de scheepsreparatie-afdeling en de dok-afdeling, als gevolg van de verhoogde vrachtprijzen.

Of deze verhoogde omzet gehandhaafd kan blijven is voorlopig nog een vraag; offertes voor nieuwbouw zijn nog onbeslist, doch de maatschappij hoopt op opdrachten.

In het begin van 1955 kon het aantal tewerkgestelden reeds belangrijk worden verhoogd; de arbeidsmarkt voorziet echter nog steeds onvoldoende in geoefende en geschoolde krachten en het is echter zeer moeilijk gebleken om goede buitenlandse werklieden te krijgen.

Aan lonen en salarissen, enz., werd totaal uitbetaald rond ƒ 3.000.000.— (in 1954 ƒ 2.500.000,—).

De totale omzet bedroeg ƒ 6.690.000 (in 1954 ƒ 5.300.000).

De afdelingen dok- en scheepsreparaties waren onderbezet in de maanden april en november, terwijl de bezetting voor de resterende maanden bevredigend was.

De afdeling tankbouw en constructie was dit afgelopen jaar voor 25% minder bezet dan in 1954, zodat de totale omzet van deze afdeling niet in evenwicht was met de hoeveelheid hulpgereedschappen en het equipment.

De bouwafdeling was ook in 1955 onderbezet, hoewel de omzet pl.m. 5% hoger was dan in 1954.

De laatste maanden van het boekjaar vertoonden een lichte stijging.

In de loop van 1955 werden besloten de fabrieksgebouwen te verruimen en uit te breiden. Het zuiver bedrag aan loon voor eigen werken en uitbreiding bedroeg in dit verslagjaar rond ƒ 60.000,—.

Van de gedurende het jaar 1955 uitgevoerde werken ad ƒ 6.690.000,— was de verdeling over de diverse afdelingen als volgt:

Bouwafdeling (inclusief steenfabriek en timmerfabriek): ƒ 1.740.000,— (1954: ƒ 1.600.000,-; 1953: ƒ 1.400.000,-).

De totale produktie van de steenfabriek bedroeg in 1955 1.140.660 stenen (1954: 1.027.885; 1953: 1.600.000). Wederom bleef de steenmachine beneden haar capaciteit.

De bezetting van de timmerfabriek was eveneens het gehele jaar beneden de capaciteit.

Tankbouw en constructie (hoofdzakelijk voor de C.P.I.M.): ƒ 590.000,— (1954: ƒ 800.000,—; 1953: ƒ 1.000.000,—).
Dok- en scheepsreparaties:
ƒ 4.360.000,— (1954: ƒ 2.900.000,—; 1953: ƒ 3.600.000,—).

Deze reparaties omvatten 371 (1954: 401; 1953: 310) schepen van 22 nationaliteiten met een totaal van 2.927.351 Br. reg. ton (1954: 2.185.295), terwijl 53 schepen (1954: 43; 1953: 61) van 9 nationaliteiten, met een totaal van 62.409 Br. reg. ton (1954: 42.603; 1953: 51.987) in het Koningin Wilhelmina Dok werden opgenomen.

De vooruitzichten van de staalafdeling zijn onzeker; de uitbreiding van de fabriek zal het mogelijk maken grote reparaties aan te trekken, waardoor de mogelijkheden groter worden.

Koninklijke Nederlandsche Maatschappij voor Havenwerken N.V.

Voor de N.V. Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij, Curaçao, werden diverse betonwerken uitgevoerd, terwijl voor de Lago Oil & Transport Co. Ltd., Aruba, boor- en springwerken ten behoeve van de San Nicolas Harbour op Aruba werden uitgevoerd.

N.V. Nederlandsche Betonmaatschappij „Bato", Curaçao

Het begin van het jaar 1955 kenmerkte zich nog door slapte in het bedrijf.

In de loop van het tweede kwartaal trad echter een aanmerkelijke verbetering in, die zich tot het einde van het jaar handhaafde. Deze verbetering was een gevolg van de uitbreiding der installaties van de N.V. Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij.

Van de Overheid ontving de maatschappij na gehouden aanbesteding in maart opdracht voor het leveren en maken van een brandblusleiding voor de Marinebasis Parera. Tengevolge van de late aanvoer der voor dit werk genodigde materialen kon eerst tegen het einde van het verslagjaar met de werkzaamheden worden begonnen.

Het gebrek aan vaklieden heeft in 1955 grote zorgen gebaard en als gevolg hiervan zag de maatschappij zich enkele opdrachten ontgaan.

De vooruitzichten voor het jaar 1956 laten zich gunstig aanzien.

N.V. Bouw- en Handelmaatschappij „Bohama" Curaçao

Het jaar 1955 gaf in vergelijking tot de voorgaande jaren een sterk verhoogde aktiviteit in het bouwbedrijf te zien. De omzet steeg ten opzichte van 1954 met rond 15%; de loonomzet echter met rond 30%. Het verschil is te verklaren door een naar verhouding hogere loon-intensiteit van de bouwwerken uitgevoerd voor de plaatselijke olie-industrie, aangezien de materialen voor deze werken door de opdrachtgever zelf geleverd werden.

Als gevolg van de grote bedrijvigheid op de terreinen van de C.P.I.M. kwam de woningbouw voor particulieren op de achtergrond te staan. De maatschappij heeft in 1955 ook nog belangrijke werken uitgevoerd voor de Overheid en het St Elisabeth Gasthuis. Door grotere personeelsbehoefte daalde de gemiddelde arbeidsproduktiviteit in niet geringe mate, met als gevolg, dat de in begin 1955 aangenomen werken niet voor de gecalculeerde prijzen gebouwd konden worden. Het algemene bedrijfsresultaat werd hierdoor ongunstig beinvloed.

Tegen het einde van 1955 was de druk op de arbeidsmarkt zodanig, dat de maatschappij begon arbeidskrachten van elders aan te trekken. Een [illegible] was tevens, dat de lonen omhoog liepen, vooral door overwerk en stimulatie met premies.

De vooruitzichten voor 1956 zijn gunstig te noemen. De bouwprijzen zullen vermoedelijk stijgen als gevolg van de verminderde produktie door inschakeling van minder produktieve arbeidskrachten.

Bouwmaatschappij Aruba N.V., Aruba

De gang van zaken in dit bedrijf was gedurende het verslagjaar niet ongunstig te noemen. Alhoewel het bedrijf als geheel onderbezet was, werden de omzetcijfers gunstig beinvloed door werken, welke op St Maarten en Saba werden uitgevoerd.

Op Aruba echter waren de werkzaamheden van beperkte omvang, waardoor een aantal stafemployé's en werknemers moesten worden ontslagen.

De totaalomzet, inclusief St Maarten en Saba, lag 12% boven de omzet van 1954.

De belangrijkste werken, welke gedurende 1955 werden uitgevoerd, waren:
Hotel Little Bay, te St Maarten
School te Saba
en op Aruba:
Esso-servicenter,
R.K. Kerk Christus Koning en Pastorie Brasil, reparatie brug Parkietenbos en duiker Piedra Plat,
Reparatie gouvernementswoningen op San Nicolas,
Verbouwing San Pedro Hospitaal,
Winkelpand in de Nassaustraat;
voorts kleinere- en onderhoudswerken.

Alliance Francaise organiseert franse cursus

Willemstad. — Het ligt in de bedoeling van de Alliance Française te Curaçao om, zoals dit in verschillende andere landen geschiedt, onder haar auspiciën een Cours de Français te organiseren.

Het plan is een cursus te openen voor beginners en één voor gevorderden. De nadruk zal hierbij niet zozeer gelegd worden op het grammatikale gedeelte, dan wel op de conversatie in het Frans.

Vooral voor Curaçao, waarvan zovelen regelmatig naar Europa op verlof gaan en daarvan een kortere of langere tijd in Frankrijk doorbrengen, menen wij, dat deze cursus in een behoefte voorziet.

In Nederland, waar deze cursussen na de oorlog in verschillende steden georganiseerd werden, boekten zij een enorm succes.

De kosten van deze cursus zullen zo laag mogelijk gehouden worden en wel: ƒ 2,50 per maand voor leden van de Alliance Française en ƒ 5,— voor niet-leden. Voor zover mogelijk zullen deze cursussen door Fransen gegeven worden.

Gelegenheid tot inschrijven en tot het verkrijgen van nadere inlichtingen op maandag en vrijdag van 17.00 — 19.00 uur bij de heer T. J. de Jonge, Joh. van Walbeeckplein 14, tel. 11922 (na 17.00 uur).

De biljartwedstrijden

Willemstad. — Gisteravond werden de wedstrijden van de Biljartbond om de persoonlijke kampioenschappen in de JPF- en PSV-club voortgezet. Vooral in de JPF-club bestond een enorme belangstelling voor de A-klasse-wedstrijd tussen Fr. v. West (DWS) en M. Jansen (CVB). Deze wedstrijd heeft een matig verloop gehad en het enige vermeldingswaardige van deze strijd is, dat het Fr. v. West gelukt is om de hoogste serie van Flores te evenaren, nl. 47. Zijn hoogste gemiddelde was 4.80. Hij won de wedstrijd van M. Jansen.

En hier de resultaten van de andere wedstrijden:

Ch. O'Niel (DWS) won van E. Jansen (CVB); V. Margaritha (RBC) won van V. Manuel (CSC) en G. Giribaldi (CVB) won van A. Girigorie (DWS).

Rijwielen tegen de grond gesmakt

Willemstad. — Een tweetal jongens van 16 jaar deed aangifte van vernieling van hun rijwielen. Zij kregen woordenwisseling met een man, die in hevige woede ontstak en de twee rijwielen, die geplaatst waren naast een perseel op de Haitiweg, tegen de grond smakte. Hij sneed daarna van een der rijwielen de voor- en achterband en van het andere de achterband stuk. Beide fietsen werden flink beschadigd. De man is genoegen de reparatie-kosten te vergoeden.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J N F Jung tel: 335?

Personeel Afdeling:
G. W. Overdykink Beatrixlaan 7, Rio Canario. tel: 3412
B. g. g. nad. inl: tel: 240?

Materialen Afdeling:
Zat. en Zond: C. P. Riegman tel: 4550
C. P. Riegman tel: 4550

C. S. M.

Rederij:
F. R. van Rosevelt tel: 2440

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2093;
van 1.00 — 07.30 P. Talma tel: 4523

Theather Asiento:
„Where is Charlie"
Alle leeftijden

Felix José Alvarez
en
Magda Crispina Alvarez
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
Felix José Jr.
St. Elisabeth Hospitaal
19-10-'56 Willemstad

Afgestudeerde MTS-ers bezochten electrische centrale van de C.P.I.M.

Asiento. — De afdeling Curaçao van de Vereniging van afgestudeerde M.T.S.-ers heeft daartoe in de gelegenheid gesteld door de directie van de C.P.I.M., een bezoek gebracht aan de elektrische centrale van de CPIM, waarbij door deskundigen technische toelichting werd gegeven.

Na een welkomstwoord van de heer ir Van Eck, die met zijn medewerkers zorg draagt „het hart van het oliebedrijf zo regelmatig mogelijk op gang te houden", werd achtereenvolgens het ketelhuis, de machinehall en de schakelruimte bezichtigd.

Zoals ook het oliebedrijf in zijn geheel, verkeert ook de centrale in een stadium van vernieuwing en uitbreiding.

Nieuwe ketels en turbo's worden bijgeplaatst en machtige schoorstenen zijn verrezen.

Opvallend was de automatische côntrole van de schakeling, zodat de turbo's stoppen bij een bepaalde storing of onregelmatigheid en daardoor de schade aan deze kostbare machines tot het minimum wordt beperkt.

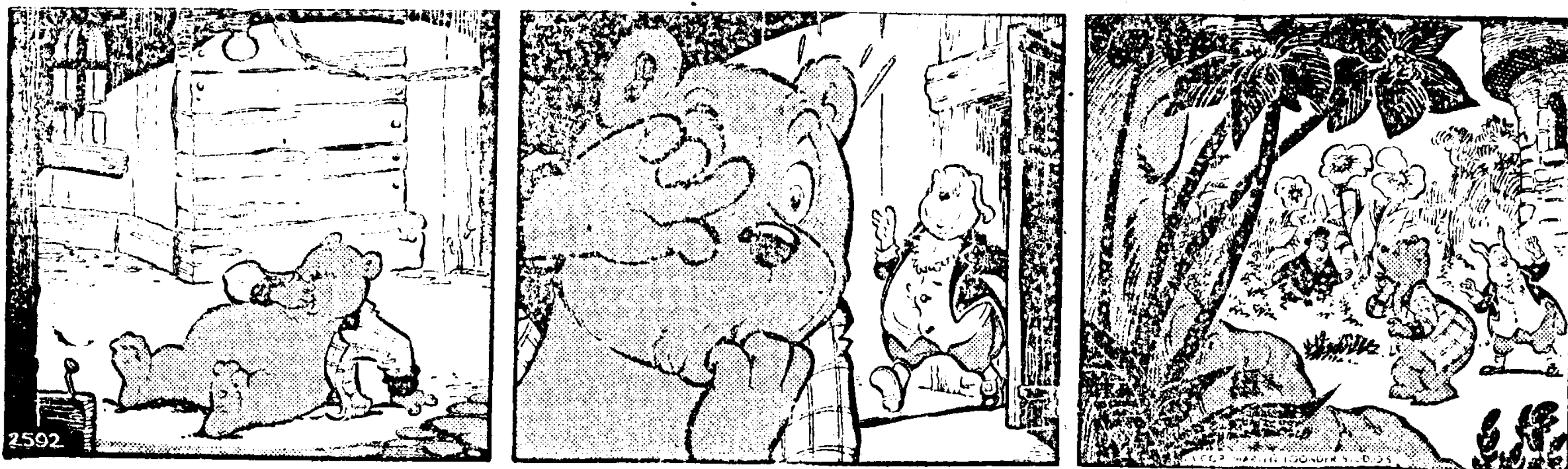
Na afloop van de excursie, werd met de beschikbaar gestelde CPIM-bus wederom teruggereden naar dam Negropont en vervolgens werd nog wat nagepraat in het nieuwe paviljoen op Rust en Burgh, alwaar de C.P.I.M. de excursisten een koele dronk aanbood.

Een woord van de heer Beyderwellen, voorzitter van de afdeling Curaçao, waarin de Directie van de CPIM, alsmede de explicators, de heren ir Rosman, Parrel, Stoopman en Westrik, hartelijk dank werd gebracht voor de excursie naar de Centrale, besloot deze leerzame middag.

CURACAO
De Gouverneur van de Nederlandse Antillen
en
Mevrouw Struycken
stellen zich voor ter gelegenheid van hun vertrek naar Nederland een afscheidsreceptie te houden op Woensdag 24 October 1956 van 20.30 tot 22.30 uur ten gouvernementshuize.
Avondkleding.

ARUBA
De Gouverneur van de Nederlandse Antillen
en
Mevrouw Struycken
stellen zich voor ter gelegenheid van hun vertrek naar Nederland een afscheidsreceptie te houden op Donderdag 25 October 1956 van 20.30 tot 22.30 uur in de Longroom van de Marinierskazerne Savaneta.
Avondkleding.

TOM POES en de Kniphoed

2592. — Hoewel deze ware geschiedenis natuurlijk in de eerste plaats de lotgevallen van Tom Poes behandelt, zal het de oplettende lezertjes niet ontgaan zijn, dat heer Bommel er een belangrijke rol in pleegt te spelen. En daar we deze interessante figuur nu reeds enige tijd uit het oog verloren hebben, meen ik er goed aan te doen, het verhaal naar hem te verplaatsen.

Heer Ollie dan, schrok op die ochtend wakker uit een vreemde, onrustige slaap. Hij voelde zich suf en stijf en het kwam hem voor, dat zijn bed wel erg hard en ongemakkelijk was. Na enig nadenken herinnerde hij zich, dat hij bezoek had gehad van Magister Hocus. De grijsaard had hem een goudstuk gegeven en daarna zijn lange hoed over een fraai borstbeeld gezet. Wat er verder gebeurd was wist heer Ollie niet meer en omdat dat hem verontrustte, sloeg hij de ogen op en ging overeind zitten.

Toen slaakte hij een kreet van schrik. Het inwendige van zijn fraaie kasteel was helemaal leeg; de vloeren, de kamers, de meubels, de gordijnen — alles was weg.

„Joost!" riep hij vol ontzetting. „Joost! Waar ben je?"

Er kraakte wat houtwerk en de trouwe bediende trad door de voordeur de enige kamer binnen.

„Hier ben ik, heer Olivier," sprak hij. „Er schijnt iets vreselijks gebeurd te zijn, met Uw welnemen. Het gehele slot is leeggeroofd, als ik zo vrij mag zijn — en dat is niet het enige! Als U zo goed wilt zijn om even buiten te komen, zult U een boom zien, die ik op duizend meter hoogte schat!"

Heer Bommel stapte in de warme zomerzon en staarde vol afgrijzen naar de monsterachtige plantengroei om hem heen.

„Ach," jammerde hij, „de wereld is vannacht groter geworden! Wat een toestand voor een Bommel!"

Hij kwam natuurlijk niet op het idee, dat hijzelf verkleind was, want zoiets is voor een heer niet aan te nemen.

EZELIN mag de Eiffeltoren op

Parijs. — De ezelin Thérèse mag de Eiffeltoren beklimmen. Dat uitstapje is haar beloofd, nadat ze met een smak, die ver hoorbaar was, van de tweede verdieping van een huis op het troittoir van de Rue de la Paix in Parijs was gevallen. Thérèse moest naar de tweede verdieping worden opgehesen, omdat de concierge van het gebouw geweigerd had de ezelin de trappen te laten bestijgen. En Thérèse moest nu eenmaal op die tweede verdieping tentoongesteld worden als levende advertentie voor de kleuren van de schoenen van en beroemd schoenmaker: ezelgrijs. Toen Thérèse omhoog getakeld werd, viel ze, omdat het touw brak, onder geschreeuw van de voorbijgangers naar beneden. De menigte schold de concierge voor moordenaar uit. Daarna kwam alles goed, want toen mocht ze wel de trap beklimmen. En nu mag ze heerlijk helemaal de hoge Eifeltoren op.

Buenos Aires. — In de nacht van woensdag op donderdag is in Buenos Aires een helse machine ontploft. Men neemt aan, dat deze is geplaatst door Peronisten om de plechtigheden ter herdenking van de afzetting van Perón te verstoren. Door de ontploffing werd niemand gewond; zij richtte wel materiële schade aan.

Weer ontslagen bij Indonesisch leger

Djakarta. — De chef-staf van de Indonesische landstrijdkrachten, generaal Nasution, heeft de woordvoerder van het leger, overste Pirngadie, en het hoofd van de inlichtingendienst van het leger, overste Hassan, van hun functie ontheven.

Zij hadden de instelling bekendgemaakt van een commissie van onderzoek om legerofficieren te ondervragen, die beschuldigd worden van „onregelmatigheden en politieke handelingen" die door overste Pirngadie waren uitgelegd als pogingen om de Indonesische regering te wijzigen of omver te werpen. De mededeling over deze commissie werd „niet nodig geoordeeld".

Tot hoofd van de legervoorlichtingsdienst is thans benoemd kapitein Harsono en tot hoofd van de inlichtingendienst majoor Sukandro.

Amerikaanse verkiezingscampagne naar aanleiding van de oproep van Stevenson om de proefnemingen met de waterstofbom te staken, zal de bespreking der geleerden vermoedelijk grote belangstelling trekken. De beraadslagingen geschieden achter gesloten deuren en het is niet bekend, hoeveel nieuws van de discussie aan de openbaarheid zal worden prijs gegeven.

ERIC DE NOORMAN: DE SCHEEPSBOUWER

12—13 Een vrouw? Welke vrouw, er is hier geen vrouw, zegt Eric onschuldig.

Wij zijn schipbreukelingen en dachten dat gij ons kwam helpen.

— Lieg niet kerel! snauwt de saksische piraat. — In dat scheepje bevond zich een vrouw. Waar hebt ge haar verborgen? Maar kalm kalm houdt Eric vol, dat het scheepje geen levende ziel bevatte, toen het aanspoelde; en dat hij wel eens zou willen weten waarom hij een wildvreemde vrouw zou verbergen en bovendien wáár, want op het gehele eiland is geen plek te vinden, waar iemand zich verstoppen kan, — dat zullen wij dan nog wel eens zien gromt de zeerover hoofdman, en wee Uw gebeente als wij haar vinden.

Hij roept het grootste deel van zijn krijgers bijeen en terwijl Eric met kloppend hart toeziet beginnen de piraten het eiland af te zoeken.

Eric's gezicht verraad echter niets, als de aanvoerder bij de poel stilstaat en argwanend de vele voetafdrukken beschouwd. Inmiddels snuffelen zijn krijgers rond de dorenstruiken, maar geen van hen waagt het gelukkig in de stekelige platen door te dringen. Zij moesten eens weten hoe dicht zij in de nabijheid van hun prooi zijn, denkt Eric op zijn gemak. Ten laatste geven de piraten hun onderzoek op en gemelijk wendt de aanvoerder zich tot Eric. — Het schijnt dat ge gelijk hebt vreemdeling het is eigenlijk niet uitgesloten, dat de vrouw tijdens de storm overboord gegaan is...... reeds ademt Eric verlegen op als de kerel met een gemene grijns voortgaat, maar wij gaan hier niet met lege handen vandaan. Jullie willen toch zo graag van dit eiland af? Wel, dat kan gebeuren... jullie gaan mee, als roeislaven.

Het gebeurde in Nederland...

De puzzle-woede der mensheid — „Strada" een nieuw spel

Freud had het waarschijnlijk verklaard uit een of ander collectief trauma, waaraan de hedendaagse mensheid lijdend is, en Kierkegaard zou het mogelijk terugvoeren tot een algemene religieuze behoefte, maar hoe de verklaringen ook luiden, één ding is zeker: al jarenlang heerst in onze wereld een tot dan toe ongekende puzzlewoede, die is doorgedrongen tot alle lagen van de maatschappij. Treinreizigers zonder tal zitten bekommerd uit het raam te staren met op hun knieën een beduimeld puzzleblaadje. Duizenden militairen van hoog tot laag storten zich dagelijks in de problemen van een kruiswoordraadsel of een cryptogram, en het moet zelfs gebeurd zijn, dat een heel garnizoen aangebrand eten kreeg, doordat een der koks de naam van een drie letters tellende muzieknoot was ontschoten. Kranten en tijdschriften, uw lijfblad inbegrepen, hebben de nood van hun tijd begrepen en leggen het publiek zonder ophouden nieuwe problemen voor, in allerlei attractieve vormen gegoten, waarvan de oplossingen trouwhartig worden ingezonden. De zucht om moeilijke situaties uit de wereld te helpen wordt ook wel op andere manieren opgevangen, die meer het karakter van een spel hebben. En in een spel gaat het er immers ook om, als wij ons de theorie van Guillaume van der Graft goed herinneren, iets te ontdekken wat verborgen is.

* * *

Het publiek in Rotterdam heeft op de Femina-vrouwenbeurs kunnen kennismaken met weer zo'n nieuw spel, dat de titel draagt „Strada" en binnenkort ook op het televisiescherm zal worden vertoond. Bob Wallagh, bekend door zijn hersengymnastiekwedstrijden, introduceerde het en met veel succes. Wij zullen u niet lastig vallen met uit te leggen, hoe dit Strada-spel nu precies werkt. Voldoende zij te weten, dat het geen zuiver kansspel is. Er komt bij de laatste zes à vijf beurten wel degelijk berekening aan te pas en dit geeft aan het spel dan ook zijn bekoring en enige verstandelijke voldoening. De uitvinder is de Rotterdamse ambtenaar J. Boogerd, oud 59 jaar, die van het uitdenken van dergelijke spelen zijn hobby gemaakt heeft. In 1937 lanceerde hij zijn schada-spel, geënt op het dammen en schaken, maar toch heel anders. Hij kwam op dit idee, toen de beroemde schaakwedstrijd Euwe-Aljechin door de radio werd uitgezonden en hij tot de ontdekking kwam, dat van alle luisteraars die zo geboeid aan hun toestel zaten, maar een zeer klein deel het schaakspel kende.

* * *

Evenmin trouwens als de heer Boogerd zelf. Dat vond hij te gek en hij construeerde in drie dagen zijn Schada-spel. In Nederland vonden sindsdien 15.000 exemplaren hun weg. De rekenkundige dr. Fred. Schuh gaf hem een schriftelijk compliment voor zijn vindingrijkheid. Drie jaar geleden dacht mijnheer Boogerd een nieuwe damtechniek uit, waarbij men met de stenen alle kanten uit kan slaan. Diverse zakspelletjes, voor eigen pleizier bedacht, wachten nog op de uitgever. Bob Wallagh zal binnenkort een nieuw voetbalspel in zakformaat op zijn attractieve waarde gaan toetsen, en nu is dan het Strada-spel aan de openbaarheid prijs gegeven. Misschien verschijnt het deze winter nog in zakformaat. Niksdoen is niks, zegt de heer Boogerd, de mens moet bezig wezen. Dat is hij zelf met het uitvinden van zijn spelen, dat worden anderen met de beoefening er van. Verveling is een naar ding en als de mensen in hun vrije tijd weinig anders meer dan lichte ontspanning zoeken, moeten wij meneer Boogerd, die werkzaam is op het bureau van sociale zaken, prijzen om zijn maatschappelijke verdiensten. Hij helpt de mensheid in haar verlangen naar denken, broeien en rekenen.

De vrijetijdsbesteding een grote sociale puzzle? Inderdaad, een puzzle......

Kruk van hofauto weigerde dienst

Rotterdam. — De chauffeur van een der koninklijke auto's maakte vorige week in Rotterdam enige benauwde ogenblikken mee, toen hij er maar niet in kon slagen het portier van de wagen te openen voor prinses Beatrix, die in stromende regen voor het beursgebouw stond te wachten voor het vertrek naar Den Haag. Een vertegenwoordiger van het Afrika-Instituut hield intussen boven de in een lange grijze bontjas gehulde prinses een paraplui, die hij van een der omstanders had geleend. De kruk bleef ondanks de verwoede pogingen van de geagiteerde chauffeur weigerachtig en hoewel de prinses haar geduld bewaarde (een jongetje nam nog de gelegenheid waar haar even een hand te geven) dreigde het tijdschema, waarop men toch al was achter geraakt, al te zeer door het oponthoud in de war te lopen. Daarom kwam na een minuut een andere auto voorijden, waarin mevrouw Tubman en prinses Beatrix haastig plaats namen.

Communirten a.s zaterdag naar Joegoslavie

Belgrado. — Aanstaande zaterdag komt te Belgrado een delegatie aan van de regering en de communistische partij van Roemenië onder leiding van de eerste partijsecretaris, Gheorghe Gheorghiu-Dej, en premier Chivj Stoica. Het bezoek zal negen dagen duren en is bedoeld als een tegenbezoek aan president Tito, die in juni j.l. na zijn reis naar Rusland Roemenie bezocht.

Van doorgaans betrouwbare zijde te Belgrado verluidt, dat in de komende weken ook een delegatie van het centrale comité der Bulgaarse communistische partij in Joegoslavië zal aankomen. De Bulgaarse en Joegoslavische communistische partijen hebben onlangs hun betrekkingen hervat. Op het ogenblik brengt ook een delegatie van de Hongaarse communistische partij een bezoek aan Joegoslavië.

Nicosia. — Een Cyprische vrouw is in het dorp Trouilli, op 13 km van Larnaca, doodgeschoten, toen zij geen gehoor gaf aan een bevel van de veiligheidsstrijdkrachten. De vrouw was doof.

Cu Vo Bo

Officiele Mededelingen

Volleybalwedstrijden — competitie — 1956

Dames Kwiek — Asiento B Scharloo	6 nov.	Grijnstein	20.00
Heren M.L.D. 1 — M.K.S. Scharloo	6 nov.	Grijnstein	21.00
Heren Aguilas — Aquino Scharloo	8 nov.	Suiters	20.00
Heren Sithoc — Maccabi Hoogstraat	8 nov.	Beuker	20.00
Heren Asiento 1 — Volleymasters Asiento	12 nov.	Elmondalek	20.00
Heren M.L.D. 2 — Asiento 2 Asiento	12 nov.	Sperwer	20.00
Dames Olympia — M.L.D. Scharloo	13 nov.	Meit	20.00
Heren Chinese Cl. — Aquino Scharl.	13 nov.	Meit	21.00
Heren Sithoc — M.K.S. Hoogstraat	15 nov.	Grijnstein	20.00
Heren Asiento 1 — Aquino Asiento	19 nov.	Suiters	20.00
Heren Asiento 2 — Volleymasters Asiento	19 nov.	Volk	20.00
Dames P.S.V. — Asiento A Asiento	20 nov.	Morkos	20.00
Dames Asiento B — M.L.D. Asiento	20 nov.	Morkos	20.45
Heren M.L.D. 2 — Sithoc Hoogstraat	22 nov.	Grijnstein	20.00
Heren Aguilas — Asiento 2 Asiento	26 nov.	Suiters	20.00
Heren Maccabi — Asiento 1 Asiento	26 nov.	Suiters	21.00
Dames Kwiek — Olympia Scharloo	30 nov.	Morkos	20.00
Heren Chinese Cl. — M.L.D. 2 Scharloo	30 nov.	Elmondalek	21.00
Heren Asiento 1 — Aguilas Asiento	3 dec.	Meit	21.00
Heren Chinese Cl. — Asiento 2 Asie	3 dec.	Grijnstein	20.00
Dames P.S.V. — M.L.D. Scharloo	6 dec.	Morkos	20.00
Heren M.L.D. 1 — Maccabi Scharloo	6 dec.	Suiters	21.00

De finale van het M.S.V.-toernooi tussen M.S.V. en Sithoc werd door S.V. SITHOC gewonnen.

De finale van het toernooi van Chinese Club voor de dames tussen Kwiek en P.S.V. werd gewonnen door S.V. KWIEK. De finale voor de heren tussen M.K.S. en Sithoc werd door de S.V. SITHOC.

Om aan de competitie te kunnen deelnemen, moeten:
de leden van verenigingen in het bezit zijn van een geldige identiteitskaart, zowel afgetekend door het secretariaat van de Bond als afgetekend door de penningmeester van de Bond. De aftekening van de penningmeester beduidt, dat de houder der kaart voldaan heeft aan zijn verplichting tot bijdrage in de reserve ten bedrage van ƒ 0,25.

Verenigingen, welke niet op tijd aanwezig zijn, zoals in het H.R. is voorgeschreven, belopen een boete van ƒ 2,50.

De spelers moeten op verlangen van de scheidsrechter hun identiteitskaart tonen.

Op 12 oktober kozen de leden van de financiële commissie als Voorzitter: de heer J. La Cruz; als secretaresse: mej. M. H. Capriles.

De financiële commissie verifieert elk kwartaal de boeken van de penningmeester, volgens besluit van het Bondsbestuur.

Op 12 oktober werd tot Voorzitter van de Commissie van Beroep gekozen: de heer O. Rigaud en tot secretaris de heer A. Lionarons.

Op 18 oktober werd tot Voorzitter van de Straf- en Protestcommissie gekozen de heer O. Rigaud en tot secretaris de heer G. Morkos. De heren S. Westra en J. Meit werden respektievelijk gekozen tot plaatsvervangend voorzitter en tot secretaris.

De nieuwe spelregels zijn verkrijgbaar bij de Penningmeester. Prijs per boekje ƒ 0,35. Bestelling mogelijk per CuVoBo-adres: CuVoBo P.O.B. 614. Verzending per post verhoogd met portokosten.

Namens het Bondsbestuur,

DE SECRETARIS.

IK WAS EEN ANDER

door

D...ISE EGERTON

31)

„Nick werd het laatst gezien, toen hij het pad naar de klip opliep, dat is alles. Het heeft geen zin om ons er verder in te verdiepen."

„Ze heeft gelijk, ouwe jongen. Er is niets ergers dan jezelf met allerlei vragen onnodig te kwellen. Je komt er toch niet uit. Wie heeft je eigenlijk het laatst gezien?"

„Francis," zei ik. „En tante Harriet. Ze zagen, dat ik de richting van Tregarthen insloeg."

„Maar zelf herinner je je dat niet meer, wel? Nou ja, zet het van je af. Het voornaamste is, dat je weer veilig en wel thuis bent aangeland. Wees daar blij om en laat de rest maar waaien. In de oorlog heb ik heel wat van dergelijke gevallen meegemaakt. Rust en stilte — dat is de remedie. Laat je geest zich ontspannen. Ja, ik ben bang dat er een hoop rommel achterin ligt. Het is beter, dat een van jullie voorin komt zitten — voor Nick zal dat het gemakkelijkst zijn."

Merrick reed heel rustig en over zijn schouder heen praatte hij met Elaine over een of andere zeilwedstrijd, waarvan hij de organisatie had.

„Jullie komen toch ook, hoop ik? Zal ik je wat zeggen, Nick? Het zou je reusachtig goed doen, als je eens een keertje met me ging varen. Er is niets dat zo goed is voor de zenuwen."

Ik mompelde iets instemmends en erkentelijks. We hadden nu het toegangshek bereikt en Elaine was wel verplicht hem te vragen, of hij niet mee wilde gaan voor een borrel, hoewel ik op een of andere manier voelde, dat ze dit met tegenzin deed. Hij sloeg de uitnodiging echter af.

„Maar ik breng je natuurlijk wel tot voor de deur."

„Nee — tot hier is meer dan voldoende," zei Elaine. „Dat kleine eindje haal ik gemakkelijk op die schoen. Hartelijk dank voor de lift, Randall."

We namen met wederzijdse vriendelijkheden afscheid en ik hoorde de auto zachtjes wegrijden, toen we de oprijlaan begonnen te beklimmen.

„Hojo! Hojo! En in het topje van de mast," zei ik.

„Maakte hij die indruk op je?"

„Ja, zo'n beetje."

„Ik vond, dat hij wel erg zijn best deed om vriendelijk te zijn. Zo is hij. Ik geloof, dat hij altijd een beetje op Nick neerzag, omdat die niets om zeilen en vissen gaf."

Ik nam haar hand in de mijne, terwijl ze naast me voorthinkte.

„Ben je nog altijd boos op me?"

„Ik ben niet.... boos geweest."

„Ik dacht het. Nu ja, misschien heb ik mijn spel wel wat al te zwaar aangedikt."

„Je weet, dat ik helemaal niet van acteren houd."

Die avond vroeg ik mij in bed liggend af, hoe het mogelijk was, dat je een vrouw lief kon hebben, die je nooit had gezien en die nauwelijks één week geleden nog niet voor je bestond. Ik wist het antwoord daarop niet te geven. Maar ik was me zonder enige twijfel van één ding bewust. Mijn leven — het leven van Simon Blair — had een einde genomen op het moment, dat ik Marks kantoor verliet. Het was opnieuw begonnen, toen Elaine mijn arm vastpakte en me „Nicholas" genoemd had.

Ze was niet alleen een deel van dat nieuwe leven, ze was het geheel en al. Zonder haar was ik dood; bestond ik niet eens.

Zo was het dan met mij gesteld.

HOOFDSTUK XIII

Vrijdags had Elaine een paar boodschappen te doen in Truro. Ze had me graag meegenomen, omdat het eens een veranderingetje voor mij zou hebben betekend, maar het plan was niet uitvoerbaar. Ze had een afspraak met de tandarts en moest een bezoek afsteken bij haar peetoom, kolonel Quentin Gavin, een neef van sir Jonathan, wiens gezondheid — hij was al ver in de tachtig — zorg baarde.

Het leek er dus op, dat er, gedurende een paar uur althans, geen surveillance zou zijn en het zou wel stom van me wezen, als ik me die tijd niet nuttig trachtte te maken.

Vallance bracht me die morgen naar de telefoon in de kleine ontbijtkamer en sloot de deur discreet achter zich dicht, toen hij zich terugtrok. Ik moest eerst de hulp inroepen van de telefoniste, die bijzonder welwillend bleek te zijn.

„Dat is Portrean 650. Wat is uw nummer?"

„Ik ben bang, dat ik het niet weet, juffrouw. Ik spreek op het ogenblik van Mallyon, het landgoed van sir Jonathan Gavin."

„Ruthaven vijf-acht," antwoordde ze prompt er aan toevoegend: „Het nummer staat op uw toestel."

„Dat neem ik wel aan," zei ik vriendelijk.

„Een ogenblik alstublieft." Ze veronderstelde waarschijnlijk, dat ik een beetje zwakzinnig was, wat me niet kon schelen, want ze verbond me en even later hoorde ik die ietwat hese, kinderlijke stem:

„Mie wie spreek ik?"

„Hallo, engeltje," zei ik.

„Nicky...." Er drong een zachte uitroep tot me door. „Wat is er?"

„Kun je je dat niet voorstellen? Je verwaarloost me en ik voel me diep gekwetst. Wil je niet meer met me gaan wandelen?"

Het bleef een ogenblik stil. Toen zei ze voorzichtig:

„De laatste keer...."

„Elaine is vandaag naar Truro," zei ik als terloops.

„Ach, ik weet het niet, Nick."

„Wat is er aan de hand?" vroeg ik. Ik had eerlijk gezegd verwacht, dat ze heel wat gretiger zou toehappen en nu moest ik haar zowaar overhalen. „Luister eens, meisje, ik móét je even zien. Er moet nog een heleboel tussen ons opgehelderd worden. Zouden we elkander over een half uurtje niet kunnen ontmoeten bij het hek in dat muurtje op de klip?"

Na een korte aarzeling, die weinig vleiend was, antwoordde ze: „Nu goed dan. Hoewel ik toch geloof, dat het beter zou zijn van niet. Weet je.... ik heb er over nagedacht.... ik had je dat allemaal niet moeten vertellen, en...."

„Ik zal op je wachten," zei ik.

Ik legde de hoorn op de haak en zat een ogenblik bewegingloos na te denken. Wie zou er met haar gesproken hebben?

Het viel niet mee om op de afgesproken plaats te komen en toen ik daar eenmaal was aangeland, bleek er niemand te zijn. Ik wachtte en wachtte, tot ik het gevoel kreeg, dat ik misschien wel heel ergens anders terechtgekomen was, maar eindelijk hoorde ik opeens haar stem naast me.

„Het spijt me, dat ik een beetje laat ben." Ze scheen buiten adem te zijn.

„O, dat geeft niets. Ik ben hier zelf ook nog niet zo lang."

Ik stak mijn hand uit en trok haar naar me toe. Nu kon ik mezelf er heel wat gemakkelijker toe brengen haar te kussen. Ze deed even, alsof ze zich wilde verzetten, maar gaf die houding spoedig op. Ik hoef waarschijnlijk niet te proberen iemand te overtuigen, dat ik het niet prettig vond haar warme lippen met de mijne te beroeren. Dat zou toch geen sterveling geloven.

Toen ze zich tenslotte uit mijn omhelzing begon los te maken, nam ik haar gelaat tussen mijn beide handen en betastte voorzichtig de omtrekken daarvan. Ze had een bijna vierkant gezichtje, een breed voorhoofd, haast even breed als haar kaak; heur haar vloeide in dichte, zachte krullen om haar wangen en over haar schouders. „Tweeëntwintig karaat," had Elaine gezegd. Ze zal er wel heel lieftallig hebben uitgezien in het glanzende zonlicht. Dit was een van die keren, dat ik een nog groter hekel aan mijn toestand had dan anders.

Na een poosje werd ze rusteloos.

„Waarom zo'n haast, kindje? Geef je niet meer om me?"

„Ik.... ik was de vorige keer dwaas, dom en hysterisch."

Er waren kleine onzekere pauzes tussen haar woorden. „Het spijt me, Nick. Het moet erg onplezierig voor je zijn geweest. Het kwam alleen omdat het zo'n wonder leek.... Nu heb ik tijd gehad om na te denken. Je bent niet écht teruggekomen."

Scherp opeens zei ik: „Wat bedoel je daarmee?"

„Ik bedoel, dat alles voorbij is. Je doet alleen maar alsof. Ik beteken niets meer voor je."

Dit was inderdaad maar al te waar. Ik zei echter:

„Luister. Ik probeer de weg terug te vinden — en je hebt beloofd, me daarbij te helpen. Je vertelde me, dat we samen weg zouden gaan...."

„En je antwoord daarop was: „Dat is iets, dat beter ongezegd kan blijven." Dat was maar al te waar...."

„Best. Maar het was gezegd. Je kunt het daar nu niet zomaar bij laten."

Ik stak een sigaret op, om tijd te winnen en na te denken. „Daarom moest ik je weer spreken. Hoe zouden we gaan? Alleen maar voor een weekend? Of waren we van plan bij elkander te blijven. En als dit laatste het geval is geweest: hoe en waarvan?"

Ik hoorde, dat ze een ogenblik naar adem scheen te happen.

„Je.... laat het allemaal zo goedkoop en gewoon klinken. Maar zo wás het helemaal niet!"

„O nee?" vroeg ik droog. „Wel, het hangt natuurlijk een heleboel af van het gezichtspunt, waaronder je zulke dingen bekijkt. Het maakt een groot verschil, of je van de tribune af op het veld kijkt, of van het veld uit op de tribune. Als je begrijpt wat ik met die duistere beeldspraak bedoel."

Met bevende stem zei ze:

„Ik wil er niet meer over praten. Het is nu zinloos geworden."

Opeens verloor ik mijn geduld met haar. Ik wierp mijn sigaret weg, pakte haar armen boven de ellebogen vast en schudde haar heftig heen en weer.

„Dat zou je wel willen, niet? Maar je zult er wél over praten, verlaaid nog aan toe!" zei ik woedend. „Jij bent er over begonnen en nu zul je verder moeten gaan."

Ze deed geen enkele poging tot verzet en na een ogenblik liet ik haar los. „Neem me niet kwalijk," zei ik rustiger. „Laten we bij het begin beginnen. Wanneer zouden we weggaan?"

„De dag nadat je bent verdwenen," antwoordde ze toonloos. „Ik zou je in Perranmaur op het station ontmoeten. De trein kwam binnen en vertrok weer. Je was er niet. Ik had grootmoeder verteld, dat ik bij een vriendin zou gaan logeren. Ik moest toen wel terug en een of ander excuus verzinnen. Tegen die tijd werd bekend, dat jij vermist werd."

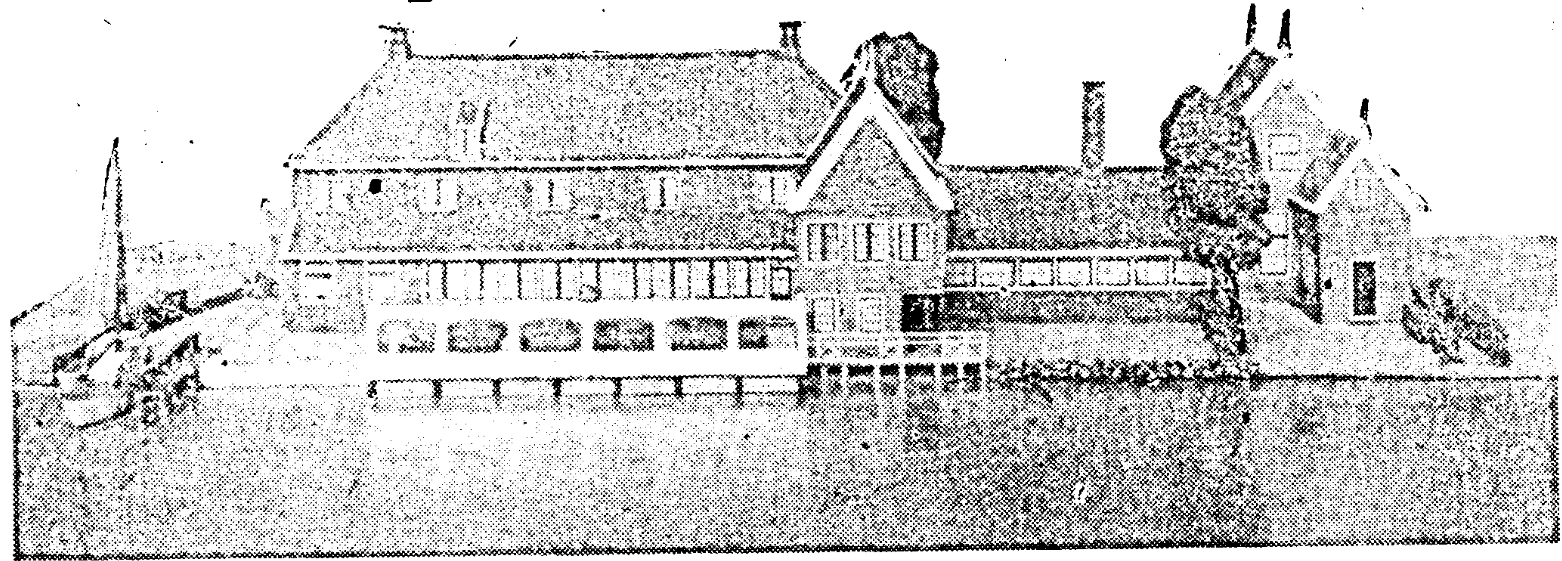
Er was die dag geen wind en de meeuwen kreten niet.

(Wordt vervolgd)

„DE ZAANSE SCHANS"

een uniek project

Nieuw dorp van bewoonde oude huizen

Middelpunt van het reservaat wordt het hotel-restaurant „De Zaanse Schans", in de eerste plaats bestemd voor het industrieel toerisme. Het is de nieuwe bestemming voor het oude houten weeshuis van Westzaan.

(Van een medewerker in Nederland)

De plannen verkeren in vergevorderd stadium en in het begin van het volgend jaar hoopt men aan de Zaan een begin te maken met uitvoering van een uniek project: het vestigen van een reservaat van regionale bouwkunst. Dit reservaat, „De Zaanse Schans" genaamd, is ontworpen aan de Oostelijke Zaanoever, ten noorden van de Julianabrug, recht tegenover het mooiste punt van de streek, de z.g. Gortershoek. Hier zal een nieuw Zaans dorp verrijzen, maar helemaal in de oude stijl en volkomen echt, want wat er in de streek nog gespaard is gebleven aan oude en vaak monumentale houten woningen wil men naar hier overbrengen, voorlopig veertig, misschien wel vijftig objecten. Middelpunt van dit resultaat wordt het voormalig houten weeshuis van Westzaan, dat na de afbraak in onderdelen bewaard is gebleven en hier zal herrijzen, ingericht als stijl- en sfeervol hotel-restaurant, in de eerste plaats ten gerieve van het voor de Zaan zo belangrijk industrieel toerisme. Reeds verheft zich op deze plek de gerestaureerde, kleinere specerijenmolen „De Huisman" en verder is het de bedoeling een der beide laatste paltrokmolens, „De Poelenburg", die volkomen is ingebouwd, naar hier over te brengen, in oude luister te herstellen en weer in bedrijf te brengen. Verder bevindt zich ter plaatse de onderbouw van de onttakelde molens „De Os" en „De Bonte Hen", die men eveneens weer gestalte wil geven. En pal er bij verheffen zich, ter weerszijden van de Julianabrug, de glorieus herstelde molens „De Dood" en „De Ooievaar".

De Zaan is het oudste industriegebied van Nederland, dat reeds in het midden der zeventiende eeuw dit karakter volkomen bezat. Lang voor de stoom en de motoren is in dit lage, vlakke land de wind-energie benut om het aanzien te geven aan een voor die tijd uniek complex van bedrijven, dat zich in hoofdzaak zou toeleggen op het bewerken van uit den vreemde aangevoerde grondstoffen: hout zagen, rijst pellen, olie stampen, cacao malen, papier scheppen, diamant slijpen, zoals ook verf, tabak, snuif, blauwsel, loodwit, schelpzand, cement tot de produkten behoorden, door de molens opgeleverd. Daarnaast bloeiden nog de scheepsbouw met zijn nevenbedrijven, de klokken- en kompasmakerijen, de bakkerijen van scheepsbeschuit, speciaal in het dorp Wormer, en, tijdens de periode van de walvisvaart, de traankokerijen. De molens evenwel beheersten het beeld, in totaal zijn het er bijna 1.000 geweest, en meer dan 600 hebben er op het hoogtepunt gelijktijdig de wieken, of zoals men aan de Zaan zegt: hun roeden of enden gezwaaid, waarvan de aanblik ongelooflijk moet zijn geweest, zoals ook het gerucht, dat de streek vervulde: het piepen en „guiten" in de wind, het klapperen van het zeildoek en overal het bonzen en stampen, het kloppen en slaan in de van werkdrift trillende molenlijven.

Tegen het eind van de vorige eeuw, toen langs het water de fabrieken verrezen, zijn de molens letterlijk uitgeroeid: gesloopt of verbrand, en die er vandaag nog over zijn, kan men op zijn vingers aftellen. Maar die laatste, gespaarde molens zijn dan ook de oogappels van de streek, gekoesterd als symbolen; zij worden stuk voor stuk gerestaureerd en zelfs weer in bedrijf gebracht. Er is bij het Zaanse volk in al zijn geledingen een grote belangstelling en liefde voor de eigen streek, de gemeente Zaandam heeft zelfs een heemkundig ambtenaar, die met lezingen en tentoonstellingen voortdurend actief is. Zo zijn de plannen tot stichting van een reservaat met enthousiasme begroet, want naast zijn karakteristieke industrie-molens bezit de Zaan van ouds een eigen regionale bouwkunst, uitsluitend van hout, die enig in het land mag heten. Ook de Zaanse houten huizen, de Zaanerven, theekoepels en overtuinen, zijn met de komst der fabrieken in het gedrang geraakt en voor het grootste deel gesloopt. En telkens nieuwe bouw- en doorbraakplannen vormen weer een bedreiging voor hetgeen er nog is, zodat men dit alles veilig wil stellen door het samen te brengen in een reservaat, een historisch houten dorp, dat overigens geen museum zal worden, maar volkomen normaal bewoond. De te herbouwen houten huizen wil men, zonder hun karakter aan te tasten, van alle moderne comfort voorzien.

Het plan om een buurt te stichten, waar de Zaanse houten huizen worden herbouwd en veilig gesteld, is afkomstig van de Commissie „Zaans Schoon", welke in de oorlog werd geformeerd naar aanleiding van de bouw van een hoge, zeer ontsierende fabriek op het mooiste en meest ongerepte punt van de Zaan, de Gortershoek te Zaandijk. De Zaanse architect Jaap Schipper, winnaar van de Prix de Rome, heeft daarna het project verder uitgewerkt, en voor de stichting van het reservaat een braak liggend terrein aangewezen, dat deel uitmaakt van de Kalverpolder, langs het water van de Zaan, juist ten Noorden van de Julianabrug. De vestiging hier is vooral ideaal omdat zij als het ware een harmonisch geheel zal vormen met het beeld van de bebouwing aan de overkant, de vermaarde Gortershoek, waar zich langs het water nog meer achttiende-eeuwse houten huizen bevinden, met goedjaarsenden en luchthuizen aan de Zaan. Bovendien is dit punt bijzonder gunstig, centraal voor geheel de Zaanstreek, vlak bij de snelweg Amsterdam-Alkmaar, de Leeghwaterweg naar Purmerend, en het station Koog-Zaandijk. In de Gortershoek bevindt zich bovendien de Zaanse Oudheidskamer, verder is het Molenmuseum in de onmiddellijke nabijheid er verder heeft men nog verschillende molens in de buurt, die als monumenten in stand worden gehouden, de meeste ook weer in bedrijf: De Ooievaar, de Dood, de Zoeker, de Koperslager, de Schoolmeester, het Pink, het Prinsenhof. De Huisman staat reeds ter plaats, de Poelenburg zal worden overgebracht, en wanneer ook de Os, de Bonte Hen en misschien de Kat konden worden gerestaureerd, zou met zoveel actieve molens in de naaste omgeving de illusie van het Zaans verleden kunnen herleven.

Met de uitwerking van deze plannen zijn grote kosten gemoeid. Een financiële commissie, bestaande uit enkele burgemeesters en groot-industriëlen, maakt thans de berekeningen.

Op het terrein, dat is aangewezen voor het reservaat „De Zaanse Schans" is thans reeds aanwezig de gerestaureerde, kleinere specerijenmolen „De Huisman".

Nieuws in het kort

Stockholm. — De Zweedse specialist Stig Aakerfeldt heeft één methode ontdekt om in enkele minuten vast te stellen of iemand schizofreen is of niet; in het ene geval wordt een bloedmonster, waaraan een bepaalde chemische stof is toegevoegd, paars en in het andere geval doorzichtig. De juiste toedracht van de verkleuring is nog niet vastgesteld.

Karlsruhe. — Voor het Westduitse hoge gerechtshof te Karlsruhe is een proces tegen acht functionarissen van het communistische „nationale front", dat van Oost-Berljin uit geleid wordt, begonnen. De functionarissen worden beschuldigd van staatsgevaarlijke activiteit.

Het proces zal vermoedelijk enige weken duren.

BRITSE conservatieven willen propaganda in Midden-Oosten

Llandudno (Wales). — Op het jaarlijks congres te Llandudno, in Wales, van de Britse conservatieve (regerings) partij, is met grote meerderheid een resolutie aangenomen, waarin er bij de regering op aan wordt gedrongen „de voordelen van onze nationale gezondheidsdienst slechts voor die buitenlanders toegankelijk te stellen, wier landen hetzelfde doen t.a.v. aldaar reizende of vertoevende Britse onderdanen".

Met overweldigende meerderheid werd de resolutie aanvaard, waarin er bij de regering op aan wordt gedrongen „sterke voorrang te geven aan het bouwen van een krachtig radiozendstation, opdat miljoenen — speciaal in het Midden-Oosten —, die thans slechts eenzijdig worden voorgelicht, ook kennis kunnen nemen van het Britse standpunt."

Sergt. Mc Keon krijgt vermindering van straf

Washington. — De Amerikaanse minister van marine heeft vermindering van de straf bevolen, waartoe sergeant van de mariniers Mc-Keon is veroordeeld wegens schuld aan de dood van zes rekruten op een nachtelijke strafmars. De gevangenisstraf wordt verminderd van negen tot drie maanden, de boete van 270 dollar komt te vervallen evenals het oneervol ontslag. De degradatie is gehandhaafd.

Plannen voor oliebuisleiding naar Los Angeles

San Francisco — Twee grote Amerikaanse oliemaatschappijen bestuderen plannen voor de aanleg van een buisleiding van 600 mijl van de nieuw ontdekte olievelden in het gebied van Four Corners, naar Los Angeles. Deze buisleiding zou een begincapaciteit van circa 50.000 barrels per dag moeten hebben, welke uiteindelijk zou stijgen tot 100.000 barrels. De aanleg zou ongeveer twee

Tokio. — Het Japanse kabinet heeft vrijdag goedgekeurd, dat premier Hatojama te Moskou een Japans-Russische verklaring tekent, waarbij men overeenkomt de staat van oorlog tussen beide landen te beëindigen.

UITVOERIGE REPORTAGE VAN ROBERT J. DONOVAN

Waarom Eisenhower Dien Bien Phoe niet meer kon redden

Geen genade voor de Rosenbergs

(Van een bijzondere medewerker)

Het hoogtepunt van Eisenhowers carrière als president van de Verenigde Staten was wellicht de vierde dag van de Geneefse conferentie van juli 1955. De bijeenkomst van de Grote Vier had aanvankelijk weinig verrassends gebracht, maar Eisenhowers redevoering over het ontwapeningsprobleem deed een schok door de wereld gaan. In het midden van zijn speech nam de president plotseling zijn bril af, die hij op tafel legde. Hij wendde zijn blik naar Boelganin en Khroesjtsjev, en uit het hoofd verder sprekend zei hij: „Ik zou me even vooral tot de gedelegeerden van de Sovjet-Unie willen richten, omdat onze beide landen nu eenmaal nieuwe en verschrikkelijke wapens bezitten, in dusdanige hoeveelheden, dat men elders in de wereld, maar ook wederzijds bij ons beide, vreest voor een verrassende aanval. Ik stel daarom voor, dat we een praktische stap nemen, dat we heel snel een overeenkomst aangaan, wat ons beide betreft - onmiddellijk." En toen ontvouwde Eisenhower zijn sensationeel tweevoudig inspectieplan: uitwisseling van blauwdrukken en wederzijdse luchtverkenning.

Eisenhowers „open-skies plan" was het meest dramatische voorstel, dat op de hele conferentie werd gedaan. Maar...... de beslissing om het plan te lanceren nam de president eerst enkele ogenblikken tevoren. Pas toen hij de eerste woorden van zijn speech had uitgesproken, besloot hij het voorstel openbaar te maken. De formulering van de boodschap was geheel van Eisenhower zelf, maar er was door een team van experts tevoren vele weken aan gewerkt.

De grote gebeurtenis van Genève vindt men uitvoerig beschreven in het onlangs in Amerika verschenen boek „Eisenhower, The Inside Story" *), een uitvoerige reportage van Robert J. Donovan Donovan, die correspondent in Washington is van de New York Herald Tribune, kreeg van zijn hoofdredactie enige maanden verlof om zich geheel aan zijn boek te wijden, en dit boek is van bijzondere betekenis geworden, omdat de auteur de grootst mogelijke medewerking ondervond van vele regeringsautoriteiten, die hem inzage gaven in tot nog toe ongepubliceerde documenten.

Zo werpt de reportage van Donovan een nieuw licht op tal van opzienbarende beslissingen die door Eisenhower als president van de Verenigde Staten werden genomen. De schrijver vertelt ons, dat Eisenhower in april 1954 een Frans verzoek om door een bombardement Dien Bien Phoe te redden van de hand wees, omdat hij niet het risico wilde lopen Amerika in oorlog met Rood-China te brengen. Slechts als het Congres hem toestemming gegeven zou hebben een oorlog te ontketenen, zou Eisenhower een ingrijpen in Indo-China overwogen hebben, maar in het Congres was geen meerderheid te vinden voor een dergelijk drastisch besluit.

Een ander kritiek besluit Azië betreffende nam Eisenhower in januari 1955. Het ging om de Nationalistische eilanden voor de kust van het Chinese vasteland Qemoy en Matsoe. Ditmaal echter gaf het Congres de President volmacht te handelen naar eigen goeddunken. Eisenhower liet Peking en de wereld toen om tactische redenen in het onzekere of Amerika een eventuele verovering door de communisten van de beide eilanden zou dulden. De krachtige houding die Washington toen aannam heeft er intussen waarschijnlijk toe bijgedragen, dat Peking niet het risico van een gewapend conflict heeft genomen, en dat de Rode Chinezen wat inbonden.

Donovan vertelt ons ook over de nacht van 3 op 4 maart 1953 toen Eisenhower zich te ruste had begeven onbewust van de kolossale gebeurtenis in het Kremlin. Om half twee 's nachts werd de persoonlijke assistent van de president, Robert Cutler door de directeur van de Centrale Inlichtingendienst, Allen W. Dulles — een broer van de minister van Buitenlandse Zaken — uit zijn bed gebeld. „Heb je het nieuws gehoord?" vroeg Allen Dulles. „Welk nieuws?" zei Cutler. „Stalin heeft een beroerte gehad en hij is stervende". Ofschoon Dulles, wegens zijn functie, op ieder ogenblik van de dag of de nacht toegang tot Eisenhower had, besloot hij, na telefonisch overleg met Eisenhowers onmiddellijke medewerkers, de president eerst bij diens ontwaken in te lichten. Toen de president tenslotte het nieuws vernam, belegde hij terstond een conferentie waarin uitvoerig besproken werd wat de consequenties van Stalins overlijden zouden kunnen zijn. Op 5 maart zat Eisenhower 's avonds met zijn echtgenote aan het avondmaal toen de presidentiële perssecretaris, Hagerty, hem opbelde met het bericht van de dood van de Sovjet-dictator. Op 6 maart werd het gebeurde in het kabinet besproken, maar Eisenhower kon slechts hopen dat er betere betrekkingen tussen het Westen en Rusland zouden ontstaan. Naar de consequenties van Stalins heengaan kon hij alleen gissen.

Beetje doof

Een aardig incident, dat typerend is voor Sir Winston Churchills politieke slimheid, maar dat tevens Eisenhowers scherpzinnigheid demonstreert, wordt verteld in het onlangs in Amerika verschenen boek „Eisenhower, the Inside Story":

Op 20 mei 1953 belde Eisenhower vanuit Washington Churchill op, om de Britse premier te vertellen, dat Frankrijk en Amerika met Engeland een driemogendhedenconferentie zouden willen organiseren. Eisenhower zei, dat de bijeenkomst zijns inziens in de V. S. zou moeten plaats vinden.

Op dit punt in het gesprek werd Sir Winston een beetje doof. Die doofheid scheen nog toe te nemen, toen de president voorstelde, dat de Grote Drie elkaar zouden ontmoeten te Presque Isle in de Amerikaanse staat Maine.

„Winston, Presque Isle, Presque Isle!" schreeuwde de president. „In Maine. In de staat Maine, Winston".

Maar nu hoorde Churchill helemaal niets meer. De president gaf het op en liet Churchill gedurende enige tijd doorpraten. Plotseling hield Eisenhower zijn hand op de hoorn, en zich tot de onderminister van Buitenlandse Zaken wendend, vroeg hij: „Beedle, is Bermuda okay?" Toen Beedle Smith instemmend knikte, en Eisenhower Churchill het nieuwe voorstel overbracht, was de zaak beklonken.

(Voetnoot: Bermuda is een Brits eiland).

Een van de meest pijnlijke affaires die Eisenhower reeds in het allereerste begin van zijn nieuwe carrière onder ogen moest zien, was de zaak van de Rosenbergs. Het echtpaar Rosenberg was tot de elektrische stoel veroordeeld wegens uitlevering van atoomgeheimen aan de Sovjet-Unie, en slechts de president kon de veroordeelden nog gratie verlenen. Indertijd heeft, zoals men zich zal herinneren, de zaak in de hele wereld grote opschudding gewekt, maar ondanks de grote druk van een belangrijk deel van de Amerikaanse en buitenlandse opinie, besloot Eisenhower de Rosenbergs géén genade te schenken. Uit het boek van Donovan blijkt, hoe de kwestie de president gekweld heeft en hoe intens diep hij op de zaak is ingegaan, alvorens zijn beslissing te nemen. „De Rosenbergs hebben de kans op een atoomoorlog op onmetelijke wijze vergroot", aldus een van Eisenhowers uitspraken, „en zij zouden bijgevolg tientallen miljoenen onschuldige mensen over de hele wereld ter dood hebben kunnen veroordelen". Op 19 juni 1953 werden de Rosenbergs in de Sing-Sing gevangenis door elektrokutie ter dood gebracht.

In de binnenlandse politiek heeft Eisenhower vooral in '53 en '54 een zware strijd moeten voeren tegen een partijgenoot: de junior-senator van Wisconsin, McCarthy. Bij de beoordeling van de houding van de president tegenover deze fanatieke Republikeinse extremist moet men zich de machtige positie van een Amerikaans Senaatslid realiseren. Maar wellicht had Eisenhower er toch beter aan gedaan McCarthy van het begin af aan krachtiger aan te pakken. Dat hij de methoden van de senator verafschuwde is een feit, en Donovan geeft daarvan talrijke bewijzen. „Het zou een goed idee zijn van de mannen in het Kremlin", zo merkte Eisenhower eens op, „als zij McCarthy op hun loonlijst zetten!"

Donovan gaat in zijn boek diepgaand in op de grote problemen waarmee Eisenhower geconfronteerd werd, maar we krijgen ok een beeld van de eenvoudige menselijke trekjes van de president. Dat Eisenhower een groot liefhebber van golf is, mag algemeen bekend verondersteld worden, maar dat hij, evenals zijn vriend Sir Winston Churchill, in zijn vrije tijd ook graag schildert wordt nu door Donovan onthuld. Met Kerstmis pleegt Eisenhower kleurenreprodukties van zijn schilderijen aan zijn naaste medewerkers in het Witte Huis ten geschenke te geven. Hij heeft portretten gemaakt van de ministers Dulles, Wilson en Humphrey, van al zijn familieleden en van...... Sir Winston Churchill. Bijzonder trots is hij zelf op de portretten die hij maakte van de presidenten Washington en Lincoln. Van Lincoln, zijn beroemdste Republikeinse voorganger, is hij een groot bewonderaar, en de „Collected Works of Abraham Lincoln", die de bovenste plank in beslag nemen van de boekenkast in zijn werkkamer in het Witte Huis, worden door Eisenhower herhaaldelijk geraadpleegd. In het algemeen is hij trouwens een verwoed lezer van alle literatuur die betrekking heeft op de Burgeroorlog.

Bijzonder aangrijpend is in Donovans boek tenslotte het hoofdstuk over de gebeurtenis op 24 september 1955: de dag waarop Eisenhower, die te Denver met zijn vrouw bij zijn schoonmoeder logeerde, bijna aan een hartaanval overleed. Hoe de president toen op de rand van de dood heeft gezweefd, wordt ons uit de gedetailleerde beschrijving van de eerste uren van zijn ziekte duidelijk. Generaal Snyder, Eisenhowers lijfarts, was in de bewuste nacht van 23 op 24 september lange tijd de enige persoon ter wereld die wist dat de president van de Verenigde Staten plotseling zou kunnen overlijden. Eerst de 24ste, om half drie Amerikaanse tijd, werd de wereld in een persconferentie, op de hoogte gebracht, nadat de naaste omgeving van de president was ingelicht.

„Eisenhower, the Inside Story" is niet bepaald een kritische studie van het beleid van de president, al heeft het boek de verdienste dat het ons meer begrip bijbrengt voor de moeilijkheden waarmee Eisenhower te kampen heeft gehad. Voor een werkelijke beoordeling van Eisenhowers presidentschap tussen begin '53 en eind '55 is het nog te vroeg. (Donovan heeft tenslotte slechts toegang gekregen tot de door hem verwerkte vertrouwelijke documenten, omdat hij een „I Like Ike" man was).

Als men het boek echter leest als het werk van een Republikeins journalist over een Republikeinse president, geschreven in een verkiezingsjaar, zal men het zeer waarderen. Vooral ook omdat de stijl zo onderhoudend is.

*) „Eisenhower, the Inside Story" by Robert J. Donovan. Harper & Brothers Publisher. New York 1956. $ 4 95.

Belgische vakbonden vragen prijsmaatregelen

Brussel. — Na afloop van een bijeenkomst van leden der Belgische regering met werkgevers- en vakbondsafgevaardigden, heeft een vakbondsafgevaardigde verklaard: „Wij hebben dringende maatregelen gevraagd op het gebied van de prijzen. De regering heeft ons dringende en drastische maatregelen beloofd. De besprekingen zullen worden voortgezet. Meteen zal dan het vraagstuk van de verhouding lonen-winsten rijzen. Al die kwesties worden behandeld in het kader van de algemene prijzenpolitiek".

De Belgische minister-president Van Acker verklaarde van zijn kant: „De regering is er over verheugd, dat het initiatief tot een dergelijke bijeenkomst is genomen. De regering zal verplicht zijn een strenge prijzenpolitiek te voeren. Wij hebben een zeker aantal maatregelen onderzocht, waarvan sommige in de komende dagen ten uitvoer zullen worden gelegd".

Oslo. — Te Oslo is een Noors-Sovjetrussische culturele overeenkomst getekend. Deze voorziet in nauwer kontakt tussen beide landen op het gebied van de wetenschap, technische ontwikkelingen, onderwijs en kunst en in een beter wederzijds begrip van elkaars sociale leven en instellingen.

Oxford, Engeland. — Hugh Barr, een dertigjarige boer uit Coleraine in Noord-Ierland, is te Shillingford bij Oxford voor het derde achtereenvolgende jaar wereldkampioen ploegen geworden.

Aan de wedstrijd namen nationale kampioenen uit dertien landen, waaronder Nederland, deel.

Wat er op Lago gebeurt

Oranjestad. — Wij lezen in de „Esso News" van 20 oktober onder meer het volgende:

Op 5, 6 en 7 december worden er weer voorverkiezingen, tot het aanwijzen van kandidaten, gehouden voor de Lago Werknemersraad (LEC). Een week later vinden dan de verkiezingen plaats. Er komen vier posten voor zg. „nationals" en een voor een „non-national". De periodiek aftredende leden zijn: F. R. Ritfeld (de huidige voorzitter), E. D. Tromp (vice-voorzitter), G. Geil en D. Dirksz.

In overeenstemming met de maatschappij-politiek om zich, naarmate Aruba zich verder ontwikkelt, terug te trekken uit alle werkzaamheden, welke geen rechtstreeks verband houden met het verwerken van olie, zal de eigen wasserij van de oliemaatschappij worden gesloten. Sinds kort wordt een groot deel van de maatschappij reeds door een particuliere wasserij behandeld.

Sinds de toenmalige president-directeur J. J. Horigan op 26 juni 1954 aankondigde, dat de nevenbedrijven zouden verdwijnen, werden door Lago de volgende bedrijven gesloten ofwel aan particulieren overgedragen: de bakkerij, de Lago Heights-huizen, het vrijgezellen hotel, de Lago Heights-eetzaal en Lago Heights-tehuizen.

Het sluiten van de wasserij betekent het afvoeren van 54 man personeel, die zoveel mogelijk bij andere bedrijfsafdelingen zullen worden ondergebracht. Aan het hoofd van de wasserij staat thans de heer C. J. Arends, die 23 jaar lang bij dit bedrijf werkzaam was.

Op 1 december verlaten J. Kelly en J. Henriquez de dienst van de Lago. De heer Kelly heeft dan 25 dienstjaren, de heer Henriquez 23.

Op 24, 25 en 26 oktober worden verkiezingen gehouden voor een vijftal bestuursleden van het Lago Sport Park. De vijf aftredende leden zijn allen herkiesbaar. Het zijn Herman S. Figueira, Damion Tromp, Jose M. la Cruz, Anthony Perrote, en A. W. (Jannie) Brokke.

Nieuwe kandidaten zijn Jose A. Bislick, Reggie L. McLean, F. L. Modge, A. le Grand, C. T. C. Nicholas, E. E. Carilho, Augustine Lampe, Ildo K. Croes, D. N. Solomon, E. M. Laaf, L. L. Gibbs, Jose M. Kock, Teddie Johnson.

Lago Commissary zal op 31 oktober, 29 november en 30 december gesloten zijn, wegens inventarisatie.

Op Dakota zal voortaan een stopplaats zijn voor de maatschappijbussen, die overwerkpersoneel oppikken en thuis brengen. De stopplaatsen zijn thans Savaneta, Santa Cruz, Paradera, Ajo, Tanki Leendert, Calabas, Noord, Boebalie, Oranjestad, Sero Blanco, Salinja Cerca, Sabneta Abao, en Dakota.

Weer hebben zeven werknemers een gouden horloge ontvangen, wegens het bereiken van een vijfentwintigjarige dienstperiode. Op 3 oktober werden door directeur F. E. Griffin onderscheidingen uitgereikt aan A. G. Jarvis, J. McWhirr, J. Winterdsal, S. Angela, G. A. Yrausquin, H. Croes, en L. J. Leclyse. In totaal werden thans 410 horloges uitgereikt.

De elektrische rekenmachine van Lago, welke sinds 1954 wordt gehuurd van International Business Machines, blijkt in de praktijk al weer te klein te zijn. Besloten is een groter, moderner model te huren, een zg. middelgrote, „all purpose electronic installation 650". De machine kan bepaalde vraagstukken in opmerkelijk korte tijd oplossen. Het gaat hier niet zoals vaak wordt verondersteld, om zg. „elektronische hersens". Integendeel wordt de machine door International Business machine een zeer „dome machine" genoemd. Het is slechts een soort superrekenmachine, die belangrijk kan helpen bij het oplossen van zeer complexe technische problemen.

Met de installatie van de nieuwe machine wordt in april volgend jaar begonnen en men hoopt geheel gereed te zijn begin 1958. Enkele personeelsleden zijn thans reeds in opleiding voor de bediening van de nieuwe machine.

Schoolcompetitie in voorbereiding

Oranjestad. — Binnenkort komt het bestuur van de Arubaanse Schoolsportbond in vergadering bijeen en hoopt men weer te komen tot competities voor de scholen in de sporten voetbal, volleybal en baseball. De competities zijn uitsluitend bestemd voor jongens. Alle Muloscholen, waaronder ook de Lago High School, worden uitgenodigd. Voor deze competitie is ƒ 600,— beschikbaar. Helaas kan in verband met geldtekort en gebrek aan materiaal, zowel als aan voldoende oefenruimte dit jaar geen „Olympische Schooldag" in het Sportpark worden gehouden.

In het bestuur van de Arubaanse Schoolsportbond hebben zitting de heren Bergen (voorzitter), Frère Theodoor (Secretaris) en W. de Rooy (penningmeester).

Weer een loterij die op tijd zal trekken !

Oranjestad. — De Z.E. Pastoor Standemeyer heeft ons er op gewezen, dat goed voorbeeld goed doet volgen. Trok er verleden week zo maar een loterij op tijd.... binnenkort zal dit fenomeen worden herhaald en wel bij de grote loterij ten bate van de kerkbouw op Savaneta.

Voor deze loterij, waarvoor een 25-tal prachtige prijzen, waaronder een nieuwe Plymouth auto, beschikbaar zijn gesteld, zijn nog enkele loten verkrijgbaar bij de Frères en in tal van zaken. Wij noemen: de firma's Neme, Kusters, Oduber, Viana en Shanghai Grocery.

Prijs per lot ƒ 4,—, waarvoor men twee kansen heeft.

En de trekking vindt definitief plaats op 6 november as.

Gezien het goede doel en de prachtige kansen, achten wij een nadere aanbeveling overbodig.

Huwelijken van de week

Oranjestad. — Twee huwelijken trokken afgelopen weekend grote belangstelling. Het eerste was er een tussen Lagoïten, de heer J. Freundell en mej. Johanna Pannone. De kerkelijke inzegening vond plaats in San Nicolas in de St Theresiakerk. In intieme kring werd de lunch gebruikt door bruidspaar en naaste vrienden in het Strand Hotel, waarna er later in het ruimere buitenhuis van de heer Robert Steele een druk bezochte receptie volgde. Het bruidspaar vertrok voor de huwelijksreis naar Caracas.

In Oranjestad was het het huwelijk tussen de lieftallige Winnie Ponson en de heer Theo (Spritzer & Fuhrmann) Blok, dat grote belangstelling trok. De kerkelijke inzegening vond plaats in de Protestantse Gemeente, waarbij voorging ds Wyminga uit Curaçao. De receptie, waar wij vele vooraanstaanden zagen, vond plaats in Club Caribe. Ook de jeugdige heer en mevr. Blok vertrokken voor hun „honeymoon" naar Caracas.

Ontwerper toeristenhotel verwacht

Oranjestad. — Op 1 november a.s. wordt de Amerikaans architect Morris Lapidus, ontwerper van het grote toeristenhotel op ons eiland verwacht. De Heer Lapidus, die vergezeld wordt door een zijner architecten de heer Abbott Harle, brengt onder meer de bestektekening voor het hotel mee, zodat Aruven na ontvangst spoedig tot aanbesteding van de bouw kan overgaan.

Meisjes van Estrella wonnen Softballtournooi

Oranjestad. — Zondagmiddag vond met feestelijk vertoon in het Lago Sportpark de prijsuitreiking plaats van de Softballtournooien.

In de meisjescompetitie mocht de kapiteinse van Estrellas de beker in ontvangst nemen van de heer D. P. Barnes, hoofd van het Lago Laboratorium, die dit met kennelijk genoegen en een gestige toespraak deed.

Aan de herencompetitie werd door tal van Lago-afdelingen deelgenomen. Winnaars werden de heren van het laboratorium. Hun teamcaptain kreeg de beker van het hoofd van het Mech. Dept, de heer G. L. Mc Nutt, die voorspelde, dat hij het zou zijn, die volgend jaar de beker voor zijn afdeling in ontvangst zou nemen. In de competitie waren Lab en Mech. Dept namelijk de grote rivalen.

De leiding van het ceremonieel had de heer Mateo Reyes, die als voorzitter van de Softballcommissie de competitie ook op voortreffelijke wijze had georganiseerd.

Verder was er een aantrekkelijke mixed wedstrijd tussen een combinatie van Estrella en heren Mech. Dept versus dames Philips (tweede prijswinnaars) en heren Laboratorium. De eerste combinatie won met 8—3.

Behalve de bekers voor de eerste prijswinnaars waren er voor de anderen gouden en zilveren medailles.

Voetbal

Oranjestad. — De in de hoofdklasse gespeelde voetbalwedstrijd tussen Trappers en Hollandia eindigde met gelijk spel 2—2.

Santa Rosa in de haven

Oranjestad. — Hedenmorgen werd in de haven verwacht het Amerikaanse passagierschip Santa Rosa. Het schip heeft 200 passagiers aan boord, waaronder 69 cruise-toeristen.

Wegwijzers en toerisme

Oranjestad. — Door de consul van de A.N.W.B., de heer Jos van der Schoot is een brief gezonden aan het bestuurscollege, waarin wordt gewezen op het grote belang van goede wegwijzers. Na geconstateerd te hebben dat het bestuurscollege zich met voortvarendheid bezig houdt met de ontwikkeling van het toeristenverkeer, herinnert de heer van der Schoot er aan, dat de bekende ANWB wegwijzers overal hogelijk worden gewaardeerd door bezoekende vreemdelingen.

Wij tekenen hierbij aan, dat Aruba op dit gebied een primeur had. Het was n.l. het eerste land buiten Nederland, waar de practische blauw-witte wegwijzers verschenen. Op Curaçao werden sindsdien reeds 32 wegwijzers geplaatst.

Sint Nicolaas bezoekt Aruba

Oranjestad. — Uit verschillende hier uit Spanje ontvangen telegrammen blijkt dat de goede Sint ook dit jaar Aruba weer in zijn reisplan heeft opgenomen. Het is thans zeker dat de goedheiligman de kinderen van het Algemeen Nederlands Verbond weer zal ontvangen in Trocadero en van de Politieontspanningsvereniging in de Cantine te Sint Nicolaas. Vermoedelijk zullen op de zaterdag na zijn feestdag de ouderen van Pova de weldoener huldigen in hun ontspanningscentrum aan het strand.

Weekendvoetbaluitslagen

Oranjestad. — In de A-klasse versloegen de mannen van Tropical de Mariniers met 4-3. Dakota II versloeg Aruba Juniors II met 5—0 (reserve hoofdklasse). De Juniorenwedstrijd tussen Estrellas en Dakota boys werd, in verband met de toestand van het Dakota terrein, afgelast.

Fluor in drinkwater ?

Oranjestad. — Op voorstel van de Arubaanse vereniging voor tandheelkunde overweegt het bestuurscollege om het chemische element fluor aan het drinkwater toe te voegen. In het buitenland wordt in tal van plaatsen dit hulpmiddel bij het tegengaan van tandbederf toegepast. In verband met deze kwestie worden thans door het BC adviezen ingewonnen, onder meer ook van de geneeskundige dienst en de watervoorzieningsdienst.

Colony viert Halowe'n

Oranjestad. — Zaterdag a.s. wordt in de Esso Club de jaarlijkse Halowe'en (verkleed)party gehouden.

Colony vier Halowe'n bij religieuze vorming

Oranjestad. — Morgenavond bespreekt het „Laymen's forum" van de Lago Colony de kwestie van de ouderlijke verantwoordelijkheid bij de religieuze vorming van de jeugd. Een inleiding wordt gehouden door de heer E. E. Coyte.

Echtpaar LAMERS kampioen Esso Tennis Club

Oranjestad. — De Kapitein der Mariniers en Mevrouw Lamers hebben het echtparen tournooi tennis gewonnen, georganiseerd door de Esso Tennis Club. In de finale versloegen zij de Heer en Mevrouw Ebeling Konings 6-3, 9-7.

Montaner bouwt huishoudschool

Oranjestad. — Voz di Aruba wist te melden dat de bouw van een huishoudschool gegund is aan het aannemersbedrijf Montaner. De inschrijvingsprijs was ƒ 77.000.—.

Heden dag van Juliette Low. Dit vindt plaats met het gebruikelijke kaarslicht-ceremonieel in de aula van de Lago High school. Ouders, familieleden en belangstellenden zijn van harte welkom.

Juliette Low herdenking

Oranjestad. — Op 28 oktober herdenken de Amerikaanse padvindsters in de Lago Colony, de geboorten met een ontvangst voor genodigden aan boord van H. M. van Speyk.

Rapid medio februari op Aruba

Oranjestad. — De Oostenrijkse voetbalclub Rapid wordt medio februari op Aruba verwacht.

Admiraal PROPPER op Aruba

Oranjestad. — Aan boord van H. M. van Speyk werd vanmorgen op Aruba verwacht de bevelhebber der Nederlandse zeestrijdkrachten, vice admiraal H. H. L. Pröpper. De hoge gast zal door de waarnemend Gezaghebber, de Heer P. Croes en de commandant van de hier gelegerde Mariniers, de Majoor V.J.L. Blom worden ontvangen. Na de gebruikelijke beleefdheidsbezoeken over en weer wordt door Z. E. een bezoek gemaakt.

bracht aan de Lago en wordt vervolgens een rondrit over het eiland gemaakt.

Het bezoek wordt vanavond besloten met een ontvangst voor genodigden aan boord van H.M. van Speyk.

CURACAO

Vakbond heeft clubgebouw op Pietermaai

Willemstad. — Dezer dagen heeft de Stichting „Pro Union Obrero" haar recreatie zaal te Pietermaai 15, tegenover het gebouw van de Administratie van Financiën, geopend. Aldus lezen wij in „Petrolero" van 23 oktober, het blad van de Federatie van Petroleum werkers.

In dezelfde nummer van „Petrolero" wordt de CPIM uitgedaagd een soort referendum te houden en de werknemers te laten beslissen of ze voor de Werknemersraad zijn. Het blad voorspelt, dat 95% van de werknemers „NEEN" zouden stemmen.

Toeristenschepen in seizoen 1956—1957

Willemstad. — Van 22 november a.s. af tot en met 12 april 1957 worden de volgende toeristenschepen te Curaçao verwacht:

22 nov. Bergensfjord. 12 dec. Stella Polaris. 24 dec. Silver Star. 26 dec. Maasdam. 27 dec. Queen of Bermuda. 28 dec. Mauretania. 29 dec. Carinthia. 30 dec. Stella Polaris. 30 dec. Conte Biancamano, 3 jan. Nassau. 11 jan. Ocean Monarch. 12 jan. Silver Star. 14 jan. Homeric. 16 jan. Stella Polaris. 16 jan. Rijndam. 21 jan. Empress of Scotland. 25 jan. Aslofjord. 26 jan. Bergensfjord. 30 jan. Mauretania. 31 jan. Flandre en Silver Star. 1 febr. Homeric. 5 febr. Nieuw Amsterdam. 8 febr. Stella Polaris, 9 febr. Empress of Scotland. 10 febr. Ile de France. 14 febr. Flandre. 15 febr. Andes. 15 febr. Homeric. 16 febr. Berlin. 16 febr. Mauretania. 17 febr. Olympia en Rijndam. 23 febr. Silver Star. 1 maart Stella Polaris en Maasdam. 2 maart Empress of Scotland. 3 maart Ile de France. 7 maart Queen of Bermuda en Homeric. 8 maart Flandre. 16 maart Silver Star. 19 maart Ile de France. 20 maart Empress of Scotland. 21 maart Rijndam. 22 maart Stella Polaris. 25 maart Homeric. 28 maart Mauretania. 4 april Silver Star. 7 april Rijndam. 10 april Homeric. 16 april Mauretania, 12 april Evangeline.

Vuurwapen in beslag genomen

Emmastad. — Door de Bewakingsdienst van de C.P.I.M. is te Dam Negropont gisteren een man aangehouden, die in het bezit bleek te zijn van een automatisch pistool, kaliber 35, waarin zich 6 patronen bevonden. Bij een huiszoeking konden meer patronen in beslag worden genomen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de kleintjes,
18.00 Pabien,
18.30 Nieuws
18.45 En nu.... Tante Aukje,
19.00 Arubaanse Jukebox
19.15 Actualiteiten
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U!
21.00 C. C. C. Kwartiertje
21.15 Klassiek Dinsdagavond
22.25 Nieuws
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER

17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gev. muziek
18.30 Reclame
18.45 Sport
19.00 Muziek di mi Tera"
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Praatje door P. Brennecker
20.10 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE

17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 The Haunting Hour
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Closing.

RADIO KELKBOOM

17.30 Kinderuurtje
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias (Pap.)
19.15 Musica cu Alfredo de Angelis
19.45 Nieuws
20.00 Musica Norte Americana
20.15 „Frente al Pecado de Ayer
20.30 Musica
21.00 C. C. A. Programma
22.00 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's eerste liefde
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Vertelling voor kinderen
18.10 Kinderliedjes voor de avond
18.30 Voor de gedetineerden
18.45 Nieuwsberichten
19.00 Voor de jarigen
19.15 Surinaams praatje
19.30 Radio-croner
19.45 Historische Kring
20.00 Advertenties
20.30 De Basin Street Boys
20.55 Nieuws en Sluiting.

Anti alcohol-week

Men schrijft ons uit Oranjestad.

Aan de overzijde van de straat zag ik hem lopen met zwaaiende gang, struikelende, zo nu en dan stilstaand waarbij hij nagenoeg onafgebroken de liederlijkste dronkemanstaal uitsloeg die er bestaat, onderwijl ongearticuleerde bewegingen met hoofd en armen makende...... De stakker......

Hij zal nu ongeveer tegen de veertig zijn, maar zijn totaal verzwakt en verlopen uiterlijk, waarbij vooral zijn, in vuile kleren gehulde, gebogen magere gestalte, zijn bleek gezicht met zijn fletse, bloeddoorlopen ogen opvallen, getuigt van een door de drank afgetakeld leven.

Dit menselijk wrak is niet meer dan een sjofele schaduw van de flinke gezonde, levenslustige jongen, zoals ik hem van nabij gekend heb in het verleden.

Toen hij begin te werken, als leerling monteur in Overheidsdienst, ontdekte zijn baas al spoedig, dat er „iets in die jongen zat".

Hij legde een meer dan gewone ijver voor zijn werk aan de dag.

Hij bleek, wat men noemt een „technische knobbel" te bezitten.

Zodoende ontplooide hij zich in de loop der voorbije jaren, onder deskundige leiding, tot een eerste klas vakman.

Er bestond voor hem geen defekte auto, buldozer of traktor, die hij niet op gang kon brengen.

Zijn prestaties werden door zijn chefs hogelijk gewaardeerd en zijn vader en moeder waren trots op hem.

Hij kreeg kennis aan een meisje en trouwde er mee. Zijn vrouw schonk hem twee lieve kinderen.

Hij kwam in het bezit van een eigen huis. Hij leefde gelukkig.

Menselijker wijze gesproken had hij zijn, onbezorgde, toekomst in zijn eigen vakmanshanden....

Helaas...... ook hem kreeg de drankduivel te pakken. Misschien had deze demon, in die tijd van toenemende welvaart op ons eiland wel een gemakkelijke prooi aan deze veel belovende monteur.... ik weet het niet....

Hoe dan ook, hij begon te drinken raakte aan de drank verslaafd welwillende pogingen om hem van de drank af te houden, mochten niet baten) en verviel van kwaad tot erger....

Ik weet niet of er iets is, dat mij meer pijn gedaan heeft, dan te zien hoe hij zijn ondergang, schijnbaar onafwendbaar, tegemoet ging.

....Vandaag is hij geestelijk en lichamelijk een wrak.

Zijn vrouw en kinderen leven niet meer samen met hem. Zij hebben hieronder erg veel geleden, veel meer dan iemand zich kan voorstellen.

Elke cent waarop hij de hand kan leggen wordt besteed aan sterke drank.

Nu heeft hij alles verloren, zijn gezin, zijn huis, zijn werk, zijn gezondheid, zijn wilskracht....

....Inmiddels is hij weer een drankzaak binnengegaan, waar een onverantwoordelijke eigenaar „of diens (niet minder onverantwoordelijke) vervanger hem, eventueel op krediet, wel weer een flesje rum of jenever afgeeft.

Zij zijn er immers op uit hun drankomzet steeds hoger op te voeren en in dit verderfelijk pogen worden zij weer bijgestaan door de evenzeens onverantwoordelijke, radio-omroeper die op dringend overtuigende wijze, waarin alh.w. persoonlijk genot te beluisteren valt, een of andere alcoholhoudende drank als het „beste van het beste" aanbeveelt....

Is dit soort propaganda „het middel" om onze mensen (er zijn er heel wat duizenden alcoholisten) van de ondergang te redden....?

E.J.B.

Wet tot democratisering van de opperste Sovjet

(Vervolg van pag. 1)

uit voor handhaving van de doodstraf in Oost-Duitsland totdat Duitsland herenigd zou zijn. Zij ontkende, dat in Oost-Duitsland ooit iemand ten onrechte was veroordeeld wegens zijn politieke overtuiging.

Ook gisteren werden in geheel Polen bijeenkomsten van arbeiders, boeren, intellectuelen en studenten gehouden, waarop steun wordt betuigd aan het nieuwe partijprogram. De arbeiders van een autofabriek in Zeran, een voorstad van Warschau, besloten zelf het bedrijf tegen een eventuele militaire putsch te beschermen, zulks naar aanleiding van geruchten over troepenbewegingen.

Te Stetting aanvaardde de vereniging van journalisten een motie waarin wordt geëist dat „verraders" uit het leger worden weggejaagd.

Tribuna Ludu verklaarde dat president Eisenhower niet het recht had „zich in de binnenlandse aangelegenheden van onze staat te mengen". Het blad doelde op de rede van Eisenhower te Denver, waarin hij melding maakte van een crisis in Polen en zijn sympathie met Polen betuigde.

Volgens het Hongaarse persbureau heeft „Szabad Nep", het orgaan van de Hongaarse communistische partij, meegedeeld, dat Hongarije zijn eigen weg naar het socialisme moet uitstippelen.

Het blad acht het gevaarlijk om zonder nadenken de dogma's van het Marxinisme en Leninisme te aanvaarden en de stellingen van Stalin automatisch over te nemen.

De Sowjet-staat en het Sowjetrecht kunnen als voorbeeld dienen maar dit betekent nog niet, dat er geen kritiek op kan worden uitgeoefend, aldus het blad.

Szabad Nep schrijft verder, dat elke Hongaar boven achttien jaar een paspoort moet kunnen krijgen. „Een vrije staat moet vrije burgers hebben en iedereen moet elk westelijk land kunnen bezoeken".

Het officiële Joegoslavische dagblad „Borba" maakte in een bericht van zijn correspondent te Warschau met instemming melding van de verkiezing van Gomulka tot eerste secretaris van de Poolse communistische partij. „In de partij hebben die krachten gewonnen, die hebben blijk gegeven de steun van de gehele arbeidersklasse van Polen te hebben", aldus het blad.

Het te Belgrado verschijnende dagblad „Politika" meldde van een speciale correspondent te Warschau, dat, hoewel de tekst van de door het centrale comité aangenomen resoluties niet bekend is, zij vermoedelijk het merendeel van de punten, die Gomulka in zijn rapport aan het centrale comité ontvouwde, bevatte.

„Politika" noch „Borba" hadden commentaar op het feit, dat Rokossowsky niet werd herkozen als lid van het politburo. Zij volstonden met de vermelding, dat Franciszek Mazurn niet werd herkozen. Mazurn stond aan het hoofd van een Poolse partijdelegatie, die in augustus een bezoek aan Joegoslavië bracht.

De „Prawda" en de „Izvestia", twee leidende Russische dagbladen, hebben vandaag voor het eerst weer nieuws uit Polen gepubliceerd sinds zaterdag. Zij herdrukten het volledige hoofdartikel in het Poolse communistische partij orgaan „Tribuna Ludu" van gisteren, waarin het aanbod van president Eisenhower om Polen te helpen werd afgewezen. In het artikel wordt ook gesproken over de wens de relaties met Rusland volledig te behouden.

Ervaren waarnemers in Moskou zijn van mening dat de gebeurtenissen in Polen de onderlinge verhouding tussen de Russische partijleiders niet hebben aangetast. De indruk is, dat het succes van Chroestsjef ten aanzien van het landbouwprogramma in Rusland belangrijker wordt gevonden dan zijn tegenslag inzake Polen.

Volgens berichten van Radio Buda-Pest, die in Wenen zijn opgevangen zouden studenten gisteren in Buda-Pest een stormachtige demonstratie hebben gehouden waarbij onder anderen een openbare veroordeling werd geëist van ex-generaal Mihalyfarkas, oud-minister van defensie, die de vorige week werd gearresteerd.

Men moet hier wel de conclusie aan verbinden, zo verluidt in Wenen, dat de studenten hun lot verbonden hebben aan dat van Imre Nagy in plaats van de huidige machthebber Erno Gero en zijn voorganger Matyas Rakosi.

— Radio-Warschau heeft vandaag critiek geleverd op degenen, die aansprakelijk waren voor de „anti-Russische betogingen", die gisteren zouden hebben plaats gevonden in Wroclaw (het voormalige Breslau). De omroep zei, dat de demonstraties op touw waren gezet door plaatselijke studenten. „Dergelijke demagogische en nationalistische uitbarstingen" kunnen de arbeidersbeweging slechts schade toebrengen en in het voordeel zijn van vijandige elementen, aldus de radio.

Volgens waarnemers was het de eerste keer, dat radio-Warschau de recente betogingen „anti-Russisch" noemde. Men meent te weten, dat het nieuwe bewind bang is, dat de demonstraties te ver kunnen gaan in hun critiek op Rusland en de aanhangers van de Russen in Polen, en dat men tracht de geestdrift wat te remmen.

Van betrouwbare zijde werd vandaag te Warschau vernomen, dat een Russische kruiser en drie torpedobootjagers in de haven van Gdynia, een Poolse stad aan de Baltische Zee, voor anker zijn gegaan.

Voorts verluidt, dat maarschalk Konstantin Rokossovsky, de opperbevelhebber van het Poolse leger, vandaag in Warschau vertoefde. Volgens eerdere onbevestigde berichten zou de in Polen geboren Russische veldheer naar Moskou zijn gegaan.

Het parket van de Poolse procureur-generaal heeft een herziening gelast van alle beschuldigingen, die aan de rechtbank zijn voorgelegd, tegen degenen, die aansprakelijk zijn voor „misdrijven, gepleegd tijdens de gebeurtenissen in Posen", zo meldde het Poolse persbureau PAP vandaag.

Tezelfdertijd — zo meldt een officieel communiqué — heeft het parket van de procureur-generaal zich in verbinding gesteld met de rechtbank met het verzoek degenen, die niet beschuldigd worden van moord of diefstal, uit voorlopige hechtenis te ontslaan.

Gisteren werd de uitspraak in de zaak tegen 8 jongelieden, die terecht staan wegens deelneming aan de opstand van 28 juni in Posen, onverwacht uitgesteld om de rechtbank in staat te stellen meer getuigen te horen. Drie der verdachten werden uit voorlopige hechtenis ontslagen in afwachting van de hervatting van hun zaak.

Naar aanleiding van de opstand hield de veiligheidspolitie 359 mensen aan, van wie er 154 later beschuldigd werden van misdrijven, die variëren van moord tot diefstal.

Militaire junta nam macht in Honduras over

Washington. — Op het State Department is bericht ontvangen dat een militaire junta zondagmiddag de macht in Honduras heeft overgenomen. President Lozano is afgetreden en gewelddaden hebben er zich niet bij voorgedaan.

De ambassade van Honduras te Washington heeft later bevestigd dat een militaire groep de macht zonder geweld heeft overgenomen. Het hoofd van de junta is generaal Roque Rodriguez, hoofd van de nationale militaire school. Voorts maken deel uit van de junta de chef van de staf van de luchtmacht en Roberto Galvez, die minister was in het kabinet van president Lozano. Hij is een zoon van oud-president Manuel Galvez.

Reuters correspondent seint dat het bewind van de 71 jarige Lozano die in 1954 het presidentschap aan zich trok, werd gekenmerkt door politieke onrust.

Interlandvoetbal

Bratislava. — De wedstrijd tussen de B-elftallen van Tsjechoslowakije en Frankrijk is in een 1-1 gelijkspel geëindigd.

Stockholm. — De landenwedstrijd Zweden—Denemarken eindigde in 1—1.

Sofia. — De wedstrijd om de Europabeker tussen DNA Sofia en Dynamo uit Boekarest is geëindigd in een 8—1 zege voor de Bulgaren.

Parijs. — De landenwedstrijd Frankrijk — Rusland is door de Fransen met 2-1 gewonnen. Bij de rust was de stand nog 0-0.

New Yorkse Beurs

New York. — Na een aarzelende opening werd de stemming op de NY- effectenbeurs gisteren algemeen zwak, onder leiding van de industriele fondsen en rond het middaguur hadden dan ook koersdalingen, tot één dollar, de overhand.

In de namiddag kon de markt onder leiding van de sporen zich iets herstellen, doch de handel bleef beperkt. De markt sloot onregelmatig met koersdalingen in de meerderheid.

Aantal verhandelde fondsen 1.101; Hoger 348; lager 515; onveranderd 238.

Aandelenomzet 1.430.000; obligatieomzet $ 3.220.000.

Amer. Tel and Tel.	163 7/8
Anaconda Comp.	77½
Bethlehem Steel	163 7/8
Dupont de Nemours	195½
Gen. Electric	59¾
Gen. Motors	46 7/8
Intern. Tel and Tel	31 7/8
Kon. Petr. Mij	106
Shell Oil	75
Standard Oil of N. Y.	53 7/8
U.S. Steel	68 3/8
Canadian Pacific	33 5/8
Intern. Nickel	101 7/8

Nederland op zijn platst

„De oudjes die doen het weer best"

Het Nederlandse dagblad „De Tijd' schrijft in zijn rubriek van het „Uiltje" het volgende:

Kees Manders heeft een lied gemaakt op „Vader Drees". Ik ben zo gelukkig geweest de hand te kunnen leggen op het meesterwerkje. En ik wil het ook U niet onthouden. Ziehier:

I

De zon schijnt voor een iedereen
Sinds Drees is opgestaan
Hij streek de zorg van menigeen
Met één veeg van de baan.

II

Men wordt nu ouder zonder vrees
Al heb je niet gespaard
De oude dag is dank zij Drees
Ook weer de moeite waard.

III

De oudjes vonden allemaal
In Drees een nieuwe Pa
Zo'n kindertal is kolossaal
Doe dat hem maar eens na.

Refrein:

Dreesie, Dreesie,
De oudjes die doen het weer best
Dreesie, Dreesie,
In noord, oost, zuid en west
Bestaan er geen zorgen voor morgen
Want Drees zal voor iedereen zorgen
Dreesie, Dreesie,
De oudjes die doen het weer best.

Alhoewel ik aan Uw poëzie-gevoeligheid generlei twijfel koester, ben ik toch zo vrij Uw aandacht te vestigen op enkele details van dit vers. Neem de eerste twee regels. Zij roepen een bijzonder fraai beeld op. Drees ontwaakt en meteen gaat de zon spontaan schijnen. Deze gave gedachte moet ontleend zijn aan het befaamde socialistische strijdlied: „Morgenrood". Het tweede couplet moet U zien als een joyeuze opwekking tot verkwisting. Bras maar raak, zo is de teneur, later trek je toch van Drees. Dit is moderne poëzie, waarin men de eigen tijd als het ware ruikt. Het laatste couplet is grof. Maar niet gewoon grof; het is van een superieure, onaantastbare grofheid. Voor wat het refrein aangaat vraag ik Uw speciale aandacht voor dat „Dreesie". In dit éne woord, zoals het in de context is ingebouwd, is met niets ontziend meesterschap een wereld van argeloze stupiditeit vervat. Zelfs Clinge Doorenbos wordt hier nog overtroffen.

Ik heb gehoord, dat Kees, wat zég ik, Keesie, zijn vers ook op muziek heeft gezet en dat hij het lied door ouden van dagen had willen laten zingen. Maar de „oudjes deden het toch niet zo best" als Keesie in zijn luchthartig optimisme wel had gedacht. Zij hebben geweigerd.

Welnu, Keesie, wachten tot je zelf van Dreesie trekt, jongen. Ik beloof je nu al dat we om je zullen lachen. Gieren, als je wilt.

Vertrouwen in mej. dr. Klompé

Den Haag. — Vrijwel de gehele Tweede Kamer treedt de nieuwe minister van Maatschappelijk Werk, mej. dr Klompé, tegemoet in het op haar persoonlijke en parlementaire antecedenten gefundeerde vertrouwen, dat haar beleid zich zal kenmerken door voortvarendheid, doortastendheid en werkkracht. Aldus blijkt uit het voorlopig verslag op de begroting van maatschappelijk werk. Zeer vele leden uiten hun waardering voor de wijze, waarop de ambtsvoorganger van de minister zich van zijn bij dit nieuw opgerichte departement wel zeer zware taak heeft gekweten.

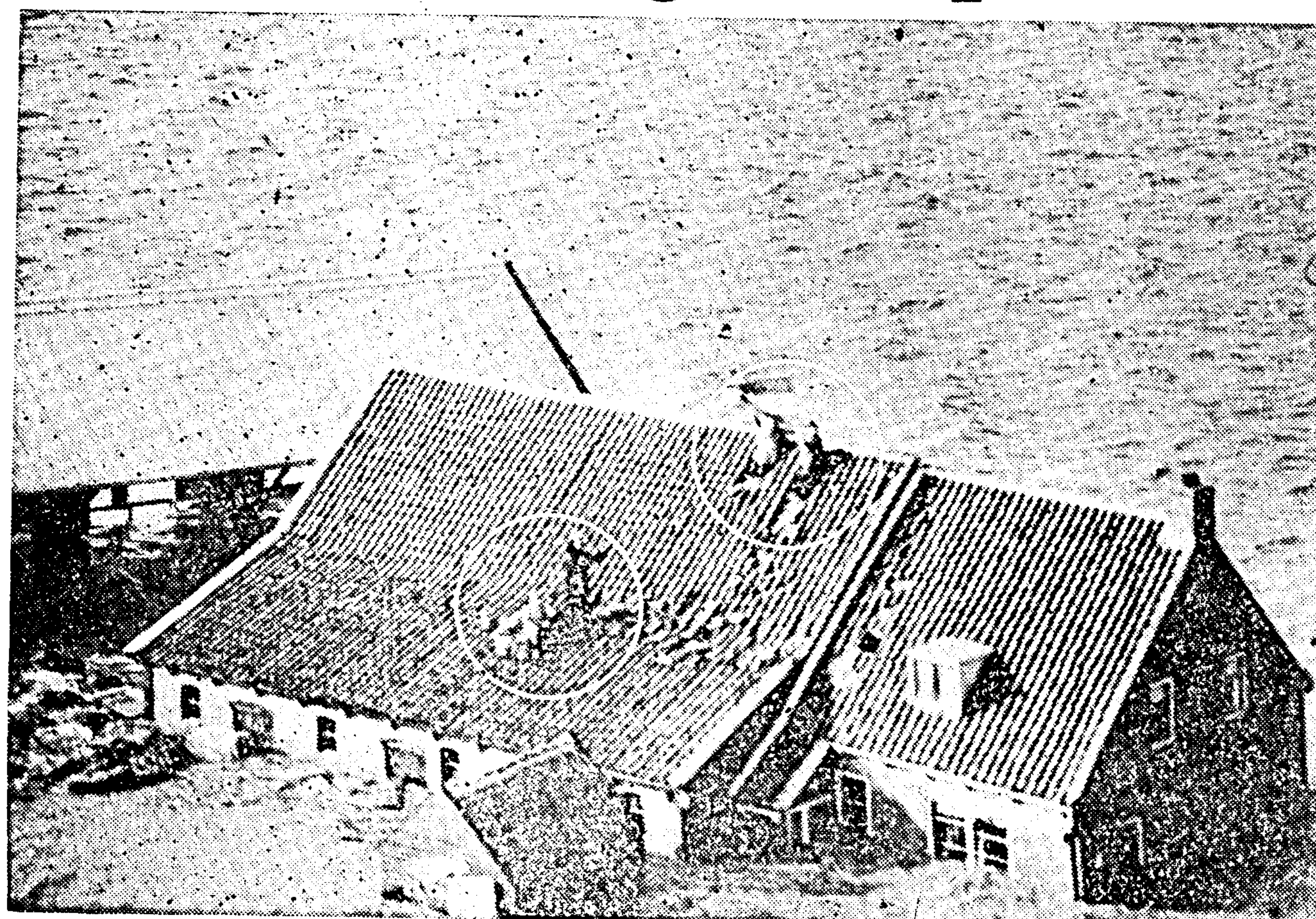
Vele leden achten een vraag, bij hen gerezen in verband met het maatschappelijk werk voor woonwagenbewoners, op vele aspekten van de arbeid van dit departement toepasselijk: de vraag, welke rol de minister in het geheel van haar subsidiepolitiek aan haar departement toedenkt aan de vele en vreemdsoortige gemeentelijke aktiviteiten ter uitoefening en stimulering van het maatschappelijk werk. Acht zij het gevaar van een bedreiging van de gemeentelijke zelfstandigheid, van een eventuele verlamming van gemeentelijke aktiviteiten, geheel denkbeeldig? Hoe meent zij anderzijds te kunnen vermijden, dat het aanbod van subsidiëring als het ware opwekt tot, althans een voedingsbodem vormt voor ongezonde initiatieven?

Vele leden vragen zich af, of alle middelen, om de toeloop naar opleiding voor gezinsverzorgster te stimuleren, uitgeput zijn. In dit verband opperen zij de mogelijkheid van vermindering van de opleidingskosten.

Bonn. — De ambassadeur van West-Duitsland in Damascus, Hans Joachim von der Esch, is naar Bonn teruggeroepen nadat hij opdracht had gehad, te protesteren tegen de oprichting van een Oostduits consulaat in Syrië, aldus is officieel te Bonn bekendgemaakt.

Sociologisch onderzoek van een samenleving in nood

Onverwachte aspecten van de overstromingsramp in Nederland

25 pct. van de geredden had op het dak, in een boom of op een vlot gezeten.

> *„Ik ben aangesteld voor het volle tij en kan ook niet nog op laag water letten"*

Oh wat vreselijk, daar drijft een pionnetje van het „Mens erger je niet"

(Van een medewerker in Nederland)

„Mijn kleindochtertje zat het meest in over haar pop, die weg was gedreven", „m.n jongste dochter huilde toen ze een pionnetje van Mens-erger-je-niet zag drijven". Soortgelijke reacties zijn van een groot aantal kinderen bekend en het was opmerkelijk, dat het besef dat iets niet normaal was pas intrad toen zij zagen, dat hun eigen speelgoed verloren ging. Dit is een van de merkwaardige uitspraken van het boek „De Februari-ramp", Sociologie van een samenleving in nood, dat J. E. Ellemers soc. drs. heeft samengesteld uit rapporten van een groot aantal sociologen, welke hebben gewerkt onder leiding van dr. J. Haveman. Met behulp van een groot aantal studenten van verschillende universiteiten heeft men een aantal enquêtes gehouden onder mensen die direct of indirect bij de ramp betrokken zijn geweest en de resultaten zijn dan ook dikwijls zeer opvallend. De initiatief-nemers tot dit onderzoek zijn twee Amerikaanse hoogleraren geweest, die zich op 17 februari 1953 vervoegden bij prof. Sj. Groenman, directeur van het Instituut voor Sociaal Onderzoek van het Nederlandse Volk. Zij waren uitgezonden door de National Academy of Sciences in Washington met de opdracht in Nederland een enquête te doen instellen naar de maatschappelijke en psychologische aspecten, die zich tijdens of vlak na de ramp hadden voorgedaan.

Prof. Groenman zegt in de inleiding tot het boek: „Het was moeilijk om mij voor te stellen deze aspecten te onderzoeken in een situatie waarin leed en ellende alle andere gevoelens overstemden. Maar in de V.S. was men tot de overtuiging gekomen, dat het noodzakelijk is de sociaal-psychische processen, welke zich in extreme situaties voordoen te bestuderen met het doel zoveel inzicht te verwerven, dat het bestrijden van de nood en het lenigen van de na rampen optredende ellende, doeltreffender zou kunnen geschieden". Na deze argumenten begon het ISONEVO zijn enquete.

Na een schets van de gebeurtenissen op 1 februari 1953, waarbij 1825 mensen het leven lieten, 72.000 mensen geëvacueerd moesten worden en een economische schade van 1.300 miljoen gulden werd geleden, komt het rapport tot een beschrijving van het alarm. In de avond van 31 januari voelden sommige mensen al aankomen dat er iets mis zou gaan. Maar niemand durfde te handelen zonder voorkennis en bevel van zijn superieuren, in feite de politie of de burgemeester. Toen men in de nacht nog vóór drie uur, dus tijdens de eb-periode geconstateerd had, dat het water hoger stond dan bij de hoogste vloed, had men gemakkelijk kunnen bezien, wat er na anderhalf uur moest gebeuren.

Toch dorsten vele werklieden die zorg moesten dragen voor de vloedplanken, geen extra hout te vorderen zonder opdracht van de politie. Het verschijnsel dat men zich telkens in verbinding wilde stellen met hogere autoriteiten, tijdens de eerste fasen van de ramp is tot in de hoogste regionen voorgekomen. Een verklaring voor dit verschijnsel is gelegen in het feit dat we te doen hebben met organisaties die een bureaucratische en hiërarchische structuur vertonen. De ramp was een ingreep in een situatie, waarvoor in het algemeen geen voorschriften of regels bestonden. Zij bracht de functionarissen in verlegenheid. Er was voor hen maar één uitweg: n.l. zich trachten te verstaan met hun superieuren. Zeer frappant in dit verband was het gedrag van een functionaris, die een hem persoonlijk over radio-Hilversum gegeven opdracht niet uitvoerde omdat hij alleen opdrachten van zijn eigen chef in Rotterdam aanvaardde.

Toch hebben de publieke middelen nog wel gefunctioneerd want door middel daarvan werd 36 pct. van de geënqueteerden gewaarschuwd. Slechts 7 pct. is verrast door het water, maar 41 pct. werd gewaarschuwd door particulieren.

Van een dominerend leiderschap is in de eerste fase van de ramp weinig sprake geweest, zo zegt het rapport, maar opmerkelijk is wel, dat het leiderschap verschoof van de officieel aangestelde leiders naar situationele leiders. Maar ook dit kwam in het begin weinig voor want van de 900 ondervraagden gaf minder dan 1 pct. op, dat zij iemand hadden gezien die de leiding had bij activiteiten in buurt of dorp. Betrekkelijk veel mensen waren ook bang bespot te worden wanneer later zou blijken, dat het allemaal niet zo ernstig was geweest. „Een man bonsde toen de dijk reeds was doorgebroken bij een alleenstaande vrouw aan de nog droge kant van het huis op de ruiten. Toen hij geen gehoor kreeg dorst hij de ruiten niet in te slaan uit vrees er op te worden aangekeken". Het was voor vele mannen ook moeilijk te kiezen tussen verschillende groepen, dus tussen verschillende rollen. Moest hij alleen aan zijn gezin denken of aan een grotere gemeenschap? Over het algemeen was het samenzijn met het gezin centraal in de eerste fase van de ramp. Ook van de eerste dagen na de ramp is bekend dat de aanwezigheid van vrouwen en kinderen op gevaarlijke plaatsen een belemmering was om de mannen aan het werk te zetten. Terwijl omgekeerd de evacuatie en de gerustof stellende wetenschap dat vrouwen en kinderen in veiligheid waren, voor de mannen een belangrijke prikkel was, om de handen uit de mouwen te steken.

Van de geënqueteerden vermelden 66 pct. dat zij tijdens de ramp met het gezin bijeen geweest waren. Slechts 11 pct. was alleen. Het totale beeld dat voor ons oprijst, zo zegt het rapport, is dat van een sterk verschraalde samenleving, waarin eigenlijk maar één motief een rol speelde: de redding. De overheersende samenlevingsvorm was het gezin en in mindere mate de buurt en het dorp als geheel. Slechts van enkele plaatsen is bekend dat men door gezamenlijke actie het gevaar heeft kunnen bezweren, zoals het geval in Colijnsplaat waar een aantal mannen met hun lichamen de vloedplanken geschraagd hebben.

Alles ging heel netjes

De betekenis van sociale positie, standsverschil, leeftijd en sexe viel ook weg: „met mevrouw B., die anders te deftig is om naar ons te kijken, lagen we nu samen in één bed". Alles betrof een tijdelijke afwijking van het normale omgangsfatsoen, en later voegde men bij de verhalen dan ook voortdurend de opmerking „Alles is heel netjes gegaan". Men heeft ook onderzocht wie de leiding in het gezin had. De meesten antwoordden dadelijk de man. Toch zijn er indicaties, dat, hoewel men de man als de leider aannam, in feite de vrouw de zaken regelde.

Uit dit onderzoek is op duidelijke wijze gebleken dat velen de ramp zagen als een opnieuw uitbreken van de oorlog. Velen zagen het onheil ook als een straf Gods, weer anderen onderkenden het gevaar volledig. Er bestond een soort mythe van de onfeilbaarheid van de Waterstaat omdat er de laatste honderden jaren geen grote watersnood geweest was. Ook de bureaucratie speelde weer een rol. Toen men een werkman aan de vloedplanken wees op het hoge niveau van het water bij eb, antwoordde hij: „Ik ben tenslotte aangesteld voor het volle tij, ik kan niet ook nog op laag water letten". Opmerkelijk zijn het aantal mannen, die vrouw en kinderen meenamen naar de dijk, toen deze al doorgebroken was, onder het motto: „Zo iets zie je van je leven nooit weer!"

Practisch allen die de inundaties in de oorlog hadden meegemaakt, vermelden dat zij meteen aan oorlog dachten toen het water in de polders stormde. Zij trokken dan ook dadelijk naar plaatsen die in de oorlog droog gebleven waren, menend dat dit nu ook wel het geval zou zijn. Ook de straf Gods speelde een grote rol bij het toeschrijven van de ramp. In een gemeente had zaterdags 31 januari de opening van het nieuwe gemeentehuis plaats gevonden. Het feest had geduurd tot na twaalf uur 's nachts, hetgeen anders nooit gebeurde. De Dag des Heren was dus reeds begonnen en de straf kon dan ook niet uitblijven. Dit gerucht is zó hardnekkig geweest, dat de predikant er tenslotte een eind aan heeft moeten maken.

Hoe men de ramp beleefde

Een van de kernpunten van het rapport bevat een onderzoek naar de beleving van de ramp zelf. 66 pct. van de geënqueteerden gaven op dat zij opgesloten hadden gezeten op de bovenste verdieping der huizen. 25 pct. had op het dak gezeten, in een boom of op een vlot, 5 pct. bevonden zich op een hoge plaats in het dorp of in een boot, slechts 6 pct. had nog beschikking gehad over een groter deel van het huis. Meer dan een derde van de slachtoffers had meer dan 24 uur opgesloten gezeten, 17 pct. was onbepaalde tijd gevangene van het water geweest, de rest was binnen 24 uur gered.

Het gebed heeft velen kracht gegeven en zeer vele ontroerende uitlatingen zijn in het rapport opgenomen. Wanneer ook vele mensen bijeen waren, werd doorgaans gebeden, iets wat velen kalmte gaf. Er waren zelfs mensen die tot aan hun borst in het water stonden, maar de Bijbel nog in de hand hielden. Ook zijn er verklaringen van onkerkelijken, die zeggen dat zij grote behoefte hadden aan gebed. In het algemeen is er geen sprake geweest van uitgesproken panisch gedrag. Van dergelijk gedrag is althans tijdens de februari-ramp practisch niets gebleken. Het tegendeel is eerder waar, men bespeurde in veel gevallen een apathie en overdreven zorg voor kleine dingen. Een boer die al gevlucht was ging terug om het licht in zijn boerderij uit te doen. „Dat geeft maar kortsluiting" had hij gezegd en hij verdronk jammerlijk. Een vrouw die van de bovenste etage gered werd verzocht de redders hun laarzen uit te trekken, omdat zij pas nieuw zeil had liggen. Men heeft deze handelwijze wel eens als typische uitingen van ons volkskarakter bestempeld, maar men heeft geenszins kunnen nagaan hoe andere volken op een dergelijk natuurverschijnsel reageren.

Wel heeft men kunnen constateren dat schuldgevoelens in hevige mate aan de orde zijn geweest en dit schijnt overal voor te komen wanneer men geconfronteerd wordt met gevaarlijke situaties en met de vrees voor het onbekende.

In een enquete waarin gevraagd werd naar de mening der slachtoffers over de oorzaken van de ramp antwoordde 33 pct. der mensen dat het de wil van God was geweest, 54 pct. sprak van een natuurlijke catastrophe, 12 pct. meende dat de dijken niet hoog genoeg waren geweest. Opmerkelijk is ook in de rapporten te lezen, waarin gesproken over de humor tijdens de ramp. Beter kan men echter spreken van galgenhumor en sarcasme.

Evacuatieperikelen

Tijdens de redding heeft het situationele leiderschap, waarover in het begin van dit artikel gesproken werd zich verder doorgezet. Onverwachte lieden namen ineens de leiding van een heel dorp in handen, soms was het ook de predikant of de pastoor in die tijd begonnen vooral de sonderbokgeruchten de ronde te doen. Men begon de schuld af te schuiven op officiële gezagsdragers die te weinig gedaan zouden hebben, terwijl sommige redders rondom zich een aureool zagen groeien. Tegenstellingen in de dorpsgemeenschap werden uitgebuit om de schuldvraag vast te stellen.

Het is eigenlijk voor het eerst dat men in Nederland het probleem van een evacuatie eens grondig heeft kunnen bestuderen. Wat men eigenlijk al wist en in het algemeen dadelijk kan begrijpen, is door het rapport van J. E. Ellemers zeer duidelijk geformuleerd. In het begin van de emotionele stad zijn de aanvragen om evacué's overstelpend, na een paar weken beginnen de eerste moeilijkheden, na drie maanden groeien dikwijls ongehoorde spanningen, daarna wordt er gezocht naar een modus vivendi. Hoe kan het anders wanneer gezinnen uit een totaal andere levenssfeer ondergebracht worden in een landstreek of een stad, die het vreemd is. Daar komt bij de apathie van mensen die uit hun doen geraakt zijn, de kwestie van in feite ontheemde kinderen, de onrust van vrouwen die hun man missen, de drang terug te willen keren naar huis en haard.

Bij de enquete in april 1953 gaven ... pct. van de ondervraagden op dat zij van plan waren terug te keren, 7 pct. wist het niet, slechts 3 pct. wilde emigreren, de rest wilde in de evacuatieplaats blijven. De laatsten waren reeds lang twijfelaars, voor wie de ramp de doorslag had gegeven.

„De rivale van de Czarina"

Roman van Alja Rachmanova over het leven in de tijd van Katharina II

(Van een correspondent in Nederland)

Bij de Toorts te Heemstede is een historische roman verschenen van Alja Rachmanova, de Russische schrijfster, die beroemd geworden is door haar boek „Liefde, Tsjeka en dood". Deze nieuwe roman draagt de titel: „De rivale van de Czarina". Hij speelt in de tijd van Katharina II. De hoofdpersoon is prinses Elisabeth, pretendente naar de Russische troon. Dit boek geeft het leven van vorstelijke kringen in het oude Rusland met grote fleurigheid. De dames dragen hermelijn gevoerd met rood satijn en ze lopen op pantoffels die gegarneerd zijn met struisveren. Zowel de mannen als de vrouwen hebben een overvloed van juwelen. De smaragden en briljanten flonkeren. Het hele bedrijf van deze mensen bestaat uit een reeks amourettes. Zowel de mannen als de vrouwen zeggen vriendelijke en geestige dingen. De troonpretendente vooral is een begaafde en prachtige vrouw.

Naast de buitensporige weelde die in de kringen van de Russische vorsten heerst, staat de principiële minachting voor het volk. Dat volk wordt nauwelijks au sérieux genomen. En geen mens uit het volk behoort tot de personen van deze roman, of het moest de vader van de troonpretendente zijn die een mésalliance heeft aangegaan met de Czarina. De boeren in dit boek worden met de boerderijen weggegeven. Een Russische Czaar veroordeelt zijn zoon tot de pijnbank, en helpt mee hem te pijnigen. De geldzucht van de edelen, die soms de illusie hebben dat zij goed voor het volk zijn, is belachtig. Er worden schulden gemaakt, die een gewoon mens doen duizelen.

Dat is de aantrekkelijkheid van dit boek, dat het zo zeldzaam levendig en fleurig is. Over scheppende fantasie beschikt de schrijfster echter niet. Zij hoefde er ook niet over te beschikken, omdat de gegevens uit de historie haar in overvloed ten dienste stonden. Zij heeft niet al die edelen hoeven te creëren. Zij heeft ze niet het leven gegeven, en daar zal het wel aan liggen, dat ze eigenlijk geen leven hebben. We horen wel buitenaf van de eigenschappen der personages, maar uit hun gesprekken en daden blijkt niet, wat voor mensen zij zijn. De gesprekken hebben de vlotheid van een toevallige ontmoeting op straat met iemand, die men eigenlijk niet kent. Wat er verteld wordt over toiletten en feesten is meer aardig en boeiend. Die kamers met kristallen luchters en die dames in weelderige toiletten, tezamen met de wreedheid der leidende klasse, geven een goed beeld van het Rusland in die dagen. Maar wie levende mensen zoekt, zou in dit boek wel eens teleurgesteld kunnen worden.

T. J.

Nederland Pacific bestelt supertankers

's-Gravenhage. — De N.V. Nederland Pacific Tankvaartmaatschappij N.P.T.M., de tot de Caltex-groep behorende Nederlandse rederij, heeft bij de werf John Cockerill te Antwerpen twee supertankers van 45.000 ton besteld. Het grootste tankschip, dat thans onder Nederlandse vlag vaart, is de „Caltex Rotterdam" van 32.500 ton, eveneens behorende tot de N.P.T.M. Deze maatschappij heeft tevens nog een tankschip van dezelfde tonnage in bestelling bij Wilton Fijenoord; er zijn eveneens twee in aanbouw in Japan.

De voornaamste gegevens van de supertankschepen, waarvan men verwacht, dat zij omstreeks 1960/61 gereed zullen zijn en die onder Nederlandse vlag gaan varen, luiden: lengte ruim 217 meter; breedte ruim 32 meter; diepte ruim 14 meter; deadweight 45.000 ton; snelheid 16 1/2 knoop; capaciteit 16.560.000 gallons.